

NIVNICKÉ NOVINY

Březen – duben 2/2012

Ročník XXII

Cena 3 Kč

Oslavy 420. výročí narození J. A. Komenského - Den učitelů

28. března se zúčastnili žáci naší školy akce ke Dni učitelů, pořádané každoročně v parku u sochy Jana Amose Komenského. Přišli i děti z mateřské školy, žáci prvního i druhého stupně se svými učiteli. Přítomni byli samozřejmě i zástupci obce a několik místních občanů.

Foto: K. Hladiš

Pietní akt

Ve středu 25. dubna, v předvečer výročí osvobození naší obce od zla nastoleného fašistickým diktátem, se už po šedesáté sedmé setkáme u pomníku Padlých rudoarmějců, abychom vzdali hold těm, kteří obětovali život za naši vlast, za naši svobodu. A nebylo jich málo, jen z Nivnice zemřelo 31 spoluobčanů a 19 vojáků u nás ukončilo svůj život.

Upřímně zveme všechny spoluobčany k účasti na pietním aktu, který začne v 19.00 hodin!!!

Po úvodní básni následoval proslov paní starostky, která vysoce hodnotila práci učitelů a poukázala na její opomíjení veřejností. Poděkovala nejen učitelům, ale i organizacím v Nivnici, které Komenského neustále propagují a pořádají různé akce na podporu vzdělání a osvěty. Hovořila o oslavách založení obce v minulém roce a o akcích, které byly spojeny se jménem Komenského. Zdůraznila význam našeho rodáka, případně nazývaného učitelem národů, který je bohužel v poslední době více oceňován v zahraničí než ve své vlasti. Poté položil pan místostarosta kytici k pomníku Komenského.

(dokončení na straně 2)

Z obsahu novin

3	Výstava Komenský a Nivnice
8-9	Zahradkáři
11-14	Základní škola
23	Nivnický bigbít

Oslavy 420. výročí narození J. A. Komenského - Den učitelů

(pokračování ze strany 1)

Setkání zakončil pan ředitel naší školy, který poděkoval učitelům za jejich úsilí a popřál jim i žákům chuť do další práce. IS

Foto: K. Hladiš

**J.A.K.
očima
dětí**

Výstava Komenský a Nivnice

Ve dnech 26.-29. března připravil Nadační fond Dr. Kachníka krásnou výstavu, která se konala u příležitosti 420. výročí narození Jana Amose Komenského. Celou dobou ji svým slovem doprovázela paní Ivana Hladišová, kronikářka obce. I když se to ze začátku moc nezdálo, návštěvnost byla velká. Dokonce na výstavu přijeli i žáci ze Základní školy Měnin, aby se něco nového dozvěděli o JAK (viz článek str. 4).

Celá výstava byla slavnostně zakončena čtvrtečním kulturním odpolednem. To zahájil školní pěvecký sbor veden p. uč. Rostislavem Mančíkem a děti ze základní školy si připravily pásmo „Vzpomínky Komenského“, které nacvičily pod vedením p. uč. Marie Mičkové a Světlany Čagánkové. Následovala přednáška Mgr. Petra Zemka, Th.D., který poutavě vyprávěl o našem rodáku.

Foto: K. Hladiš

K tomuto kulatému výročí si Nadační fond přichystal jedno překvapení a to vydání knihy „Po stopách Nivnických památek“, jejímiž autory jsou Ivana Hladišová a PhDr. Jiří Čoupek. Můžeme se těšit na 72 stran a více než 50 fotografií historických i současných. Knihu si budete moci zakoupit v měsíci červnu. Na slavnostním odpoledni v Besedě byla kniha představena autory a PhDr. Jiří Čoupek nám z ní přečetl kapitolu vztahující se k Besedě. Za hudebního doprovodu Nivnické dechovky mladých byla kniha slavnostně pokřtěna. Závěr čtvrtečního programu nám zpestřili mladí muzikanti z dechovky. -red-

Žáci ze ZŠ Měnin navštívili Nivnici - „Poznávání Jana Amose Komenského“

První místo, na které jsme 27. 3. 2012 přijeli, byl společenský dům v Nivnici, kde se konala výstava J. A. Komenského. Tam nám udělala paní Hladišová přednášku o životě Komenského, o tom, jaký měl těžký život, proč byl donucen Nivnici opustit, kde všude žil a další věci o něm.

Poté jsme se přesunuli na prohlídku „Nivnické izby“, kde nám paní vyprávěla a ukazovala, jak se žilo ve 20. století. Po prohlídce jsme se přemístili do ZŠ v Nivnici, kde p. Hladišová dokončila vyprávění o J.A.-K. a ukázala nám fotky Bartkova mlýna, kde se narodil a fotky všech 16 listin, které podepsal jako Jan Amos Nivnický.

Celá akce se mi líbila. Měli to hezky zorganizované a nikdy by mě nenapadlo, že toho o Komenském a jeho životě může někdo tolik vědět.

Nikola Suchá, 8. tř. ZŠ Měnin

Moc jsem se na tento výlet těšil. Odjeli jsme v 8.00 z Měnína. Dojeli jsme do Nivnice – rovněž odtud pochází naše paní učitelka. Paní Hladišová nám podala krásný výklad o J. A. Komenském. Po této přednášce jsme se přesunuli do „Nivnické izby“, kde nás provedla paní Skybová. Poté jsme šli na skvělý oběd a jeli jsme domů. Moc se mi tento výlet líbil.

Martin Musil, 8. tř. ZŠ Měnin

Jeli jsme na výlet do Nivnice. Byli jsme ve společenském domě Beseda, kde nám paní Hladišová řekla vše, co věděla o J. A. Komenském. Potom jsme se šli podívat na „Nivnickou izbu“. Dále jsme navštívili ZŠ, kde na nás čekala paní Hladišová a pokračovala přednáška o Komenském. Na oběd jsme šli do hotelu SAVARY. Výlet se mi líbil, příště jedu znovu!

Ludmila Lízalová, 8. tř. ZŠ Měnin

Vyjeli jsme za fantastickým dobrodružstvím s názvem: „Poznávání Jana Amose Komenského“ Jeli jsme autobusem do Nivnice. Tam jsme se dívali na film – Marley a já. Byl to film o psovi, který měl v sobě ďábla. Když jsme dojeli do Nivnice, tak začalo naše dobrodružství. O Komenském jsme se dověděli dost věcí – prý to byl „borec“. Později jsme se šli podívat do domečku, abychom viděli, jaký to v té době bylo. Všechny nás bolela hlava od těch mini futeb. Potom jsme šli na oběd, který byl fakt dobrý, ale nejvíc mi chutnal cukr. Po vynikajícím obědě jsme jeli do Luhačovic ochutnat ty jejich kyselky. Chutnali jsme pramen doktora Šťastného – Tomáš to dal málem na ex. Pak jsme jeli domů a v autobuse jsme se dívali na Mama Mia. Tohle naše fantastické dobrodružství jsme si fakt užili. Doufám, že bude ještě nějaké další.

Michal Šandor, 9. tř. ZŠ Měnin

Vyjeli jsme z Měnína. Pustili nám film Marley a já. Asi po hodině a půl jsme dorazili do vesnice zvané Nivnice – přímo před budovu s názvem Beseda. Tam si pro nás přišla paní Hladišová a ta nám řekla o Janu Amosu Komenském úplně všechno, protože přečetla snad všechny encyklopedie a knihy o Komenském. Dokonce ani osmáci, kteří byli s náma ji na nic nenachytali, teda klobouk dolů, tohle bych se já nikdy nenaučil, protože nejsem takový vědomostní typ a raději poslouchám ty lidi co se to naučí. Tak a potom jsme šli do nedaleké izby, kde jsme viděli kroje, ale hlavně mě bolela hlava, protože tam byly nízké futra.

Po té jsme se přesunuli do nivnické školy, kde byla další úžasná přednáška od p. Hladišové. Tam jsme se dověděli, že např. jeho syn při cestě přes moře zemřel a tak ho pochovali jen do moře.

Pak jsme šli na výběrný oběd – polévka a hlavní chod. Po obědě jsme jeli do Luhačovic. Já jsem tam vyzkoušel léčivé prameny. No, moc mi nechutnaly. Asi po půl hodině jsme odjeli domů.

Adam Růžička, 9. tř. ZŠ Měnin

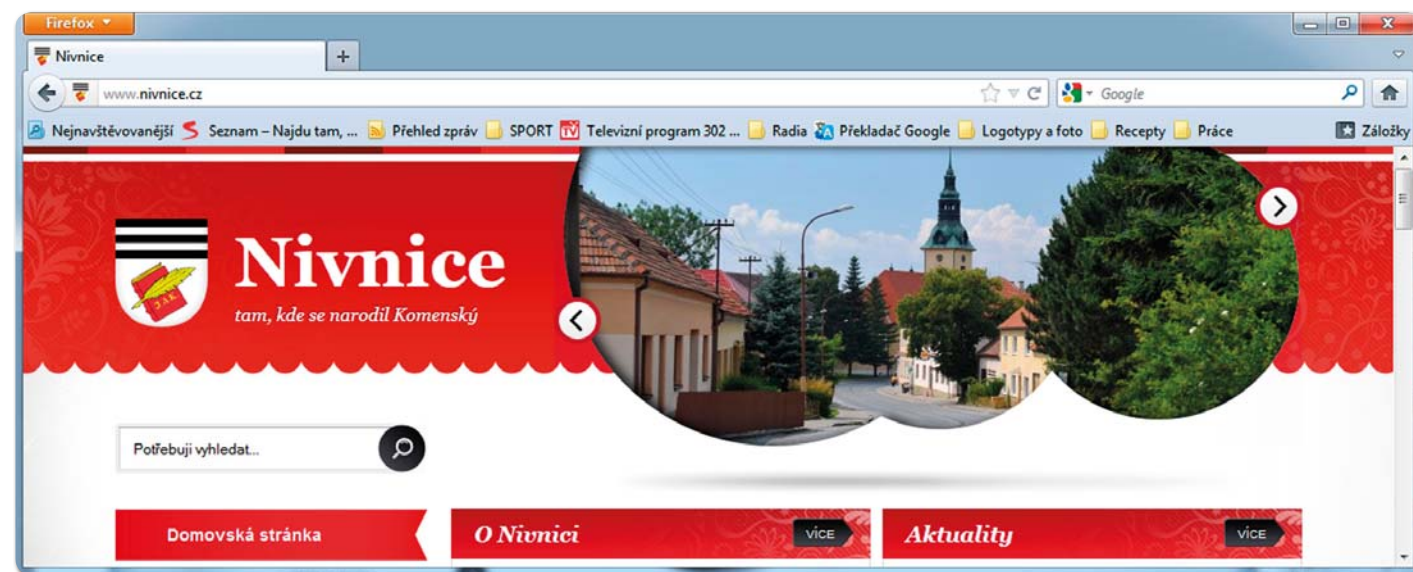
Jaro

Viktor Soukeník

*Začalo nám jaro,
slunce se na nás smálo,
sněhu už je málo.*

*Tráva se začíná zelenat,
brzy už budu fotbal hrát,
doufám, že budu vyhrávat.*

Básničky žáků 3.A

Upozornění - nové webové stránky obce - www.nivnice.cz

Začátkem dubna jsme spustili nové webové stránky obce www.nivnice.cz.

Stránky se stále doplňují a upravují! Spoluobčany tímto prosíme o trpělivost a zároveň je žádáme, aby své připomínky, podněty a návrhy na zlepšení zaslali na ou@ou.nivnice.cz!!!!

Pro lepší orientaci, kde co hledat nabízáme popis hlavního menu:

+ Domovská stránka

+ O Nivnici

- Historie
- Poloha
- Obecní symboly
- Jan Amos Komenský
- Ostatní rodáci
- Nivnické noviny
- Napsali o nás
- Nivnické kroje

+ Úřad

- Aktuality
- Hlášení rozhlasu
- Rada obce a usnesení
- Zastupitelstvo obce a usnesení
- Vyhlášky
- Rozpočet obce
- Povinně zveřejňované informace
- Dokumenty
- Investiční akce
- Územní plán
- Pozemková úprava
- Czech POINT
- Poplatky
- Formuláře

Úřední deska

+ Služby obce

- Sběrný dvůr
- Hřbitov
- Svoz odpadů
- Charitní dům
- Knihovna
- SD Beseda
- Nivnická řiviera
- Rady – životní situace

+ Spolky a organizace

- Školství
- Farnost
- Kulturní
 - CM Lipina
 - DH Nivničanka
 - DH Šrumajda,
 - Nivnická dechovka mladých
 - Komorní soubor UDK
 - FS Nivnička
 - Country Nivnice
- Sportovní
 - Turistický oddíl mládeže
 - Sportovně střelecký klub
 - Paintball klub
 - Kynologický klub
 - Rybářský kroužek, OREL
- Tělovýchovná jednota
 - oddíl kopané
 - oddíl volejbalu
 - oddíl stolního tenisu
 - oddíl zápasu
 - ASPV
- Ostatní
 - SDH
 - Myslivecké sdružení Šaranov
 - ČZS
 - Misijní klubíčko,
 - Spolčo
 - NILIBU
 - Moto Cavaliers

- Nadační fond dr. Kachníka
- ČSV
- ČSCH
- Vlastivědný kroužek,
- Svaz postižených civilizačními chorobami
- Mateřské centrum Rozárka
- Sdružení mykologů

+ Nivnické firmy

- Zdravotnictví

+ Fotogalerie

- 2007
- 2008
- 2009
- 2010
- 2011
- 2012

+ Turistické cíle a zajímavosti

- Sedlecká chalupa s expozicí „Nivnická izba“
- Nadační dům Dr. J. Kachníka a výchovatelská knihovna
- Pamětní síň J. A. K.
- Bartkův mlýn
- Pomník J. A. K.
- Cyklostezka
- Rozhledna

Kontakt na úřad

Anketa

Užitečné odkazy

Výstava paličkové krajky

Ve čtvrtek 29. března byla ve společenské místnosti pod OÚ uspořádána výstava paličkové krajky zaměřená hlavně na velikonoční svátky. Mohli jsme obdivovat nejen krásu krajky, ale šikovné ruce si pro nás připravily k obdivování i krásné obrazy, kraslice, háčkové ozdoby aj. Překvapilo mne, že paličkování se věnují i děti dokonce chlapec. Celá akce měla velmi příjemnou atmosféru a kdo ji nestihl může vše napravit na „Vánoční prodejní výstavě“ ve SD Beseda (neděle 25. 11. 2012), kde se křehká paličková krása opět předvede s celou parádou.

Pro zájemce o toto umění dodávám, že „paličkárky“ se schází každý čtvrtek ve Spo-

lečenské místnosti pod OÚ vždy od 14.00 – 17.00 hodin. Tak neváhejte a přidejte se! Podle odbornic na paličkování to nic není: stačí jen trpělivost, dostatek času, hbité prstíky a křehká krása je na světě. MM

Slavnostní koncert vítězů hudební soutěže MUZIKANT

ZUŠ Uh. Brod pořádá soutěž Muzikant už od 70. let pravidelně každý rok. Ve všech hudebních oborech se jí účastní desítky talentovaných dětí a každý obor pak vybere absolutního vítěze, který vystoupí na slavnostním koncertě. Letos bylo z 19 oceněných 7 dětí z Nivnice, z toho 5 žáků naší ZŠ.

Pavel Flekač – kytara a **Jindřich Mahdal** – klavír (oba 6. B), **Gabriela Krchňáčková** – cimbál (7. A), **Josef Hubač** – tenor (7. B) a **Marek Kročil** – trubka (9.), **Jan Pochylý** – kytara a **Tomáš Plášek** – saxofon (jsou žáky gymnázia Uh. Brod).

IM

Výtvarná soutěž

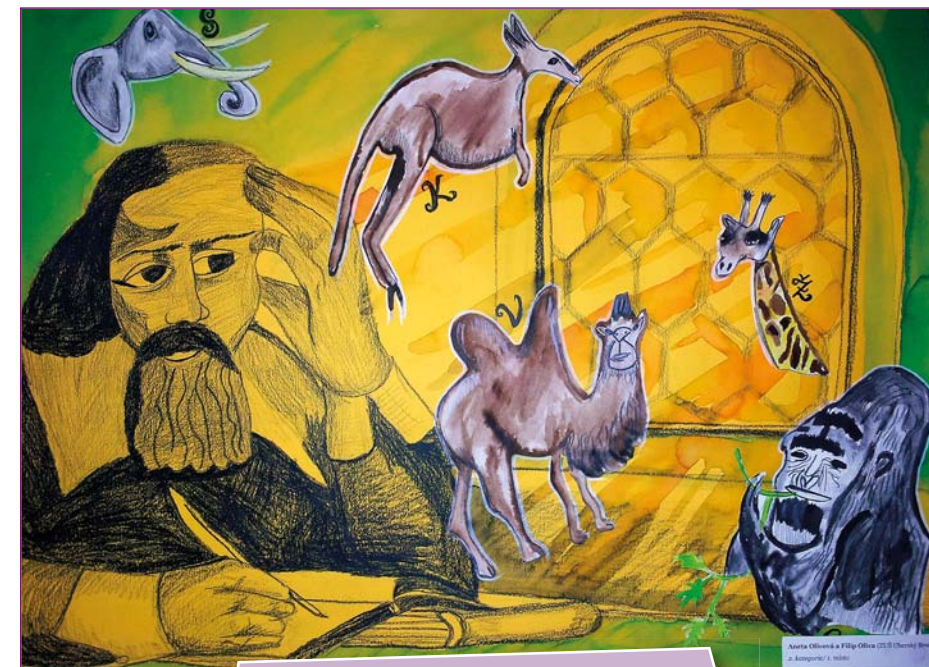
Ve výtvarné soutěži „Komenský - známý Neznámý“ vyhlášené Muzeem Jana Amose Komenského v Uherském Brodě u příležitosti 420. výročí narození Jana Amose Komenského, se v kategorii II. (od 12 let do 15 let – žáci základních škol, základních uměleckých škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií) umístili na prvním místě společnou práci Filip Oliva a Aneta Olivová z Nivnice, žáci základní umělecké školy v Uherském Brodě.

Vítězná práce je vystavena v muzeu JAK v UB společně s prvními 3 v každé kategorii, ostatní práce pak ve foyer DK UB.

Gratulujeme!!!

Zumba párty

Sobota 10. března se v nivnické Besedě nesla ve víru tance, sportu, zábavy a spoustu spálených kalorií. Řeč je o tříhodinové zumba párty, která přilákala na parket desítky nadšenců tohoto fitness cvičení. Tempo udávala čtveřice moravských zumba instruktorů, která to na pódiu rozjela tak, že zúčastněné opravdu nešetřila a pot tek proudem. Zumba se do České republiky dostala před třemi lety z Ameriky a stala se díky své rytmické energické hudbě v celém světě velmi populární. Ukazuje lidem, že lze hubnout a formovat postavu s radostí a bez stresu. Zumba si zkrátka získala srdce i těch největších odpůrců pohybu a možná dostane zrovna i Vás...Cvičte se každé úterý v 18:00 na Besedě. Více informací najdete na www.zumbadance.cz. KD

▲ společná práce - Filip Oliva a Aneta Olivová z Nivnice ▼

Výroční schůze zahrádkářů

V neděli 11. března se ve SD Beseda konala výroční schůze ZO ČZS, která po pěti letech byla volební. Jako hosté se zúčastnili starostka obce Ing. Vladimíra Kaislerová a místostarosta Josef Zámečník.

Projev starostky obce...

Schůzi zahájil místopředseda p. Josef Mikulec, který nechal schválit program jednání a poté požádal dosavadního předsedu p. Františka Marka, aby se ujal slova. Předseda všechny přítomné přivítal, minutou ticha byla uctěna památka zesnulých členů a poté byly všechny přítomné ženy obdarovány květinou k MDŽ.

Následovala oficiální část, kdy jednotlivé zprávy přečetli a podali k nim vyčerpávající komentáře předseda F. Marek – Zpráva o činnosti za rok 2011, pokladní M. Kománková – Finanční zpráva za rok 2011 a hospodář J. Bohmann – Zpráva o hospodaření (lisování ovoce, vaření povidel, pronájem). Členové (50) předložené zprávy jednohlasně schválili.

Dlouholetý předseda p. František Marek, který funkci vykonával 20 let se se všemi členy ve funkci předsedy rozloučil a poděkoval jim za spolupráci. P. Markovi jménem všech zahrádkářů poděkovali p. Mikulec s p. Kománkovou a předali mu věčný dar. Starostka s místostarostou poděkovali za příkladnou spolupráci s obcí, za záslužnou práci ve vedení zájmového

sdržení a předali p. Markovi Děkovný list obce Nivnice.

Důležitým bodem bylo konání voleb, kdy do Výboru bylo navrženo celkem 17 členů a do revizní komise 5 členů. Z navržených kandidátů bylo zvoleno 13 členů Výboru: František Marek, Ing. Karel Smetana, Jiří Bohmann, Antonín Lukeš, Marie Burdová, Ing. Marie Kománková, Jana Smetanová, Josef Mikulec, Stanislav Haluza st., Antonín Pilek, Josef Sobotka, Josef Kašpárek, Jindřich Vykydal.

Novou předsedkyní ZO ČZS se stala Ing. Marie Kománková. Revizní komise bude pracovat ve složení Eva Slintáková, Štefan Urda a Václav Šíma.

Nově zvoleným členům bylo popřáno hodně zdaru do další činnosti.

Následovalo přátelské posezení.

MK, Foto Jaroslav Zemek

P. Lukeš čte návrh na usnesení...

Poděkování dlouholetému předsedovi...

Hospodář podává informace o vaření a lisování ovoce...

Předseda čte Zprávu o činnosti...

Předávání růží k MDŽ...

Předání Děkovného listu p. Markovi...

Pokladní seznamuje s Finanční zprávou...

Sčítání hlasů volební komisí...

Košť slivovice u zahrádkářů

Motto: Jó, slivovica je lekvar lekvarů, a kdo chce dlúho žít, toš ten ju mosí pít!

Poslední březnovou sobotu pořádali zahrádkáři pro své členy tradiční Košť slivovice. Letos 14-ti členná komise hodnotila 28 kvalitních vzorků. Košť zahájil Ing. Karel Smetana, který seznámil s pravidly hodnocení, přečetl Slib degustátorů a básničkou zahájil už 12. ročník Koštu slivovice.

Slivovica

....První stopka je jak med, druhou proto žádej hned,
ta třetí novou chuť ti dodá a čtvrtou nepít to je škoda!

Teplý podzim, trnky zrajú, hospodári sa usmívajú.

Budu dobrá slivovica, jede každá pálenica. Těžký život chorob zbaví, toho, kdo si na své zdraví

Jednú za čas príťukne a štamprlku si vylokuje.

Pozveme své kamarády, všech kteří ji mají rádi.

Ten kdo toto pítí zná, zapravdu mě jistě dá, Slivovica sílu má, tak ať si s nama každý dá...

Zahájení 12. ročníku...

A začínáme...

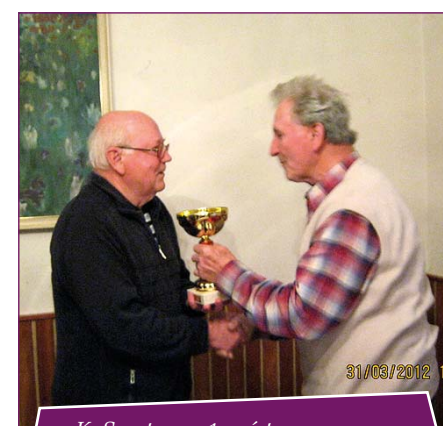
Hodnocení čírosti...

Komise sčítala a sčítala body...

Poháry čekají na své majitele...

K. Smetana - 1. místo...

A jak letošní ročník dopadl?

1. místo Ing. Karel Smetana
2. místo Ing. Věra Kročová
3. místo Josef Sobotka
4. místo František Bobčík
5. místo Jiří Bohmann

MK

V. Kročová a J. Sobotka (2. a 3. místo)...

Stavil se i místostarosta...

Tak na kolik bodů to vypadá...

Setkání zastupitelstev 2012 v Nivnici

Už osmý rok trvá a existuje dobrovolný svazek obcí Východní Slovácko, jehož členy jsou obce Bánov, Bystřice p/Lop., Korytná, Nivnice, Suchá Loz a Vlčnov. A stejně tak dlouho trvá myšlenka společného setkávání zastupitelstev všech členských obcí. Každým rokem se setkají v jedné z nich, aby vyslechli informace o dění v mikroregionu jako celku i v jednotlivých obcích.

Letos se konalo setkání v Nivnici v Beseď v pátek 2. března. Mezi hosty jsme přivítali senátory (A. Sedu, H. Doupovcovou a J. Juřenčákovou), poslance (P. Gazdika), náměstka hejtmána ZK (L. Lukáše), radní ZK (M. Kovaříkovou) i předsedu Sdružení místních samospráv (J. Bartoňka). Pracovní část zasedání se nesla v duchu informování o činnosti mikroregionu, čerpání dotací z EU a dalšího plánovaného rozvoje vzájemné spolupráce obcí i mikroregionů. Zpestřením letošního ročníku byl nově vytvořený film o tradicích, hodnotách a krásách našeho mikroregionu, který zastupitelé dostali jako dárek a zároveň bude

sloužit k propagaci Východního Slovácka u nás i v zahraničí.

A co se díky činnosti místní akční skupiny podařilo vloni realizovat? Nejviditelnějším počinem byla určitě stavba rozhleden, které jsme slavnostně otevřeli den před Silvestrem 2011. Byla vydána

Dobrá zpráva - kompostéry budou v červnu!

Občané, kteří vloni nahlásili zájem o kompostér, si jej budou moci vyzvednout od června na OÚ.

naše regionální kuchařka místních jídel, probíhaly gastrodny v Nivnici a Jablonce v rámci projektu Chutě našeho přátelství konaného se slovenským partnerem – mikroregionem Čachtice – Kopanice, důstojně jsme za hojné účasti prezentovali náš mikroregion na Slavnostech vína v Uh. Hradišti i na mnohých výstavách a veletrzích.

Letos se občané všech šesti obcí mohou těšit začátkem června na domácí kompostéry, jejichž pořízení je financováno z finančních prostředků EU.

Vl. Kaislerová

Jaro

Romana Beníčková

*Zelená je travička,
na ní se pase kravička.
Na louce kvetou kytičky,
kolem poletují včeličky.*

*Jaro je tu zas,
sluníčko už hřeje nás.*

Básničky žáků 3. A

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

JEJÍ AKCE A ÚSPĚCHY

Návštěva myslivecké klubovny

Návštěva myslivecké klubovny

V rámci přírodovědy se naše třída vypravila na prohlídku myslivecké klubovny. Přivítali nás tam myslivci, pan Šimon Janča a Josef Velecký. Hned u vchodu nás zaujal zastřelený divoček. Pan Janča nám povyprávěl o zvěři, která se vyskytuje v našem okolí. 4. třída

* A taky tam bylo příjemné teplo ze zapáleného krbu. Nejvíce mě zaujala vycpaná hlava daňka. Bylo to tam moc pěkné a chtěla bych to tam znovu navštívit. Adélka Kovaříková

* Mohli jsme se tam podívat na vycpaná zvířata a taky na parohy jelena. Seděli jsme u ohně v krbu, takže nám bylo teplo. Líbilo se mi to tam. Veronika Hanáčková

* Dívali jsme se na vyhrané zvířecí trofeje. Strašně se mi líbil starodávný troubící roh a vycpané zvířecí hlavy, třeba daňka. Moc se mi tam líbilo. David Soukeník

Celému mysliveckému sdružení Šarounov ještě jednou děkujeme.

IM

Vaříme v pracovkách

SUDOKU

6. ročník SUDOKU

Školního kola pro 1. st. se v 1. kategorii (1.–3. třída) zúčastnilo 21 dětí. Vyhrála Leonka Dudková a Míša Výmolová ze 3. B., 2. místo obsadila Eliška Slintáková ze 3. B a bronzové umístění získala Tonička Aubrechtová ze 2. A. Další úspěšní řešitelé: Klárka Mášová (2. A), Tomáš Sláma, Dominika Vykydalová, Marek Matras, Aneta Kadlčíková, Antonín Vystrčil (3. A), Diana Mičulková, Michal Borýsek a Kateřina Zálešáková (3. B)

Děti ve druhé kategorii (4. a 5. třídy) dostaly k vyluštění velmi těžké SUDOKU, a tak ze 20 řešitelů uspěli pouze dva: rychlejší Barunka Beníčková z 5. A a Jožka Karlík ze 4. třídy. Klobouk dolů!

IM

Jaro

Marek Matras

*Na jaře je velký ples,
za kamna si vlezem dnes.
Budem zpívat, budem hrát,
za kamna zas půjdem spát.*

*Na jaře se mění čas,
pěkně dlouhé dny jsou zas.
Probouzí se všechen hmyz.
Rychle, zimo, rychle zmiz!*

*Na jaře rostou kytičky,
hned je sbírají dětičky,
z teplých krajin se ptáci vrací,
divy, divy, žádný z nich nezvrací J*

*Budeme dělat stezky odvahy,
ale ta, moji milí, jen pro silné povahy!!*

Básničky žáků 3. A

Chemie

Učíme se hrou

V úterý 14. února navštívili žáci 6. AB a 7. A výstavu **UČÍME SE HROU** v Popovicích.

Žáci si potrénovali své mozky, pobavili se řešením hlavolamů, fyzikálních experimentů a pohybovadel. Čekalo na ně více než 50 exponátů, odpočinková zóna, občerstvení, možnost zakoupení si vystavovaného zboží. **MM**

Učíme se hrou

Jaro

Klára Moulisová

*Na jaře je fůru kvítí,
sluníčko nám pěkně svítí,
ptáčky ráno cvrlikají
a pejsci si pořád hrají.*

*Třeba, když jste u vody,
dáte se do pohody.
U vody je velká louka
lemovaná stromy,
ze kterých se krásně kouká
do té čisté vody.*

*Holky pletou věnečky,
pro kluky i holčičky.
Kluci jenom skotačí
a vůbec se neučí.*

*Na jaře se máme krásně
a skládáme o tom básně.
Tak si jara užijete
a hezky se při tom mějte ☺!!!*

Básničky žáků 3. A

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

12

Účastníme se projektu ČTENÍ POMÁHÁ

Každé dítě, které se zapojí do projektu, získá po přečtení některé ze seznamu vybraných knih kredit 50 korun, který bude moci věnovat na jeden z nominovaných dobročinných projektů.

Projekt Čtení pomáhá rozdělí každý rok 10 milionů korun na dobročinné účely. O tom, kdo pomoc obdrží, rozhodnou sami dětské čtenáře. Knihy jsou rozděleny do kategorií podle věku čtenářů (1.–5. třída, 6.–9. třída, střední škola).

Pokud máte zájem a jste ve věku od 1. třídy základní školy až po 4. ročník střední školy, pomoci můžete i zdomova, stačí vyplnit jednoduchý formulář a zaregistrovat se na www.ctenipomaha.cz, správným zodpovězením několika krátkých otázek doložit přečtení knihy a už můžete vybírat, na který charitativní projekt chcete přispět.

Předpokládá se, že ročně bude podpořeno více než 100 charitativních projektů celkovou sumou 10 milionů korun. V každém okamžiku bude v projektu k dispozici pro hlasování minimálně 10 charit. Tím bude zajištěno, že peníze se k potřebným dostanou dříve. Po úspěšném naplnění charity bude nabídka doplněna o další. **IS**

Zúčastněte se s námi projektu - Celé Česko čte dětem

Proč číst dětem?

Pravidelné čtení dětem:

- vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem
- podílí se na emočním rozvoji dítěte
- učí morálním hodnotám, napomáhá při výchově
- rozvíjí jazyk, paměť a představivost, učí myšlení
- formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý život
- rozšiřuje znalosti, zlepšuje soustředění, usnadňuje učení
- je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte.

Pokud Vás výzva zaujala a chcete se dozvědět víc, je tu stránka www.celeceskotecdetem.cz.

IS

13

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Klokán

V pátek 18. března se na naší škole konalo školní kolo mezinárodní matematické soutěže Klokán. Zúčastnili se jí žáci z 2. – 9. ročníku.

V kategorii **Kadet** žáků 8.–9. ročníku zvítězil **Jiří Zdražil** z 9. ročníku, 2. místo obsadil **Josef Mička** z 8. A a 3. místo **Eliška Baumrukrová** a **Martin Kováč** z 8. B.

V kategorii **Benjamín** žáků 6.–7. ročníku zvítězil **Vojtěch Ondra** ze 7. A před **Magdalenou Karlíkovou** z 6. B a **Petrou Smetanovou** ze 7. A.

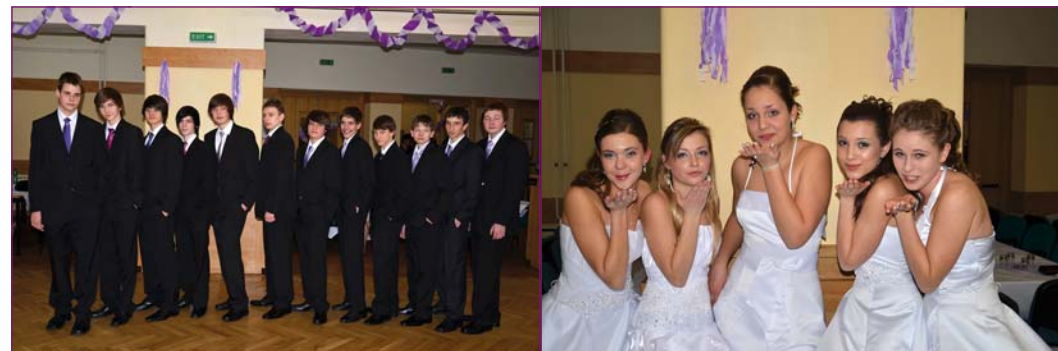
V kategorii **Klokánek** žáků 4.–5. ročníku zvítězila **Petra Míkulková** ze 4. ročníku, 2. místo obsadil **Štěpán Matěk** ze 4. ročníku a 3. místo **Daniela Smetanová** z 5. B.

V kategorii **Cvrček** žáků 2.–3. ročníku se na 1. místě umístila **Antonie Aubrechtová** z 2. A, 2. místo obsadil **Vojtěch Skyba** z 3. A a 3. místo **Romana Beníčková** z 3. A.

2. Školní ples

v pátek 10. února se v sále Beseda konal 2. školní ples.

Ples byl zahájen polonézou žáků 9. tříd, k tanci a poslechu hrála hudební skupina Motýl Erika, zajištěno bylo občerstvení a soutěž o ceny.

Okresní přebory ve volejbalu 22. 3. 12 Bojkovice—dívčata

Ve čtvrtek proběhl okresní turnaj ve volejbalu v Bojkovicích, kterého se zúčastnilo osm družstev základních škol a gymnázií. Hrál se ve dvou skupinách, první dvě družstva ze skupin hrála semifinále, ostatní o umístění. Naše děvčata obhájila loňské vítězství ve značně obměněné sestavě a bez větších ambicí na postup do krajského finále. Přesto holky zabojovaly a obsadily třetí místo, když o finále je připravily dva neproměněné match bolly s domácím týmem.

Výsledky: Nivnice–Kunovice A 2:0, Nivnice–Strání 2:0, Nivnice–Bojkovice B 2:1

Semifinále: Bojkovice A – Nivnice 2:1 (-14, 19, 7), hráno do dvaceti, třetí set do deseti.

O třetí místo: Nivnice–Kunovice A 2:1
Celkové pořadí:

1. Gym.UH, 2. Bojkovice A, 3. Nivnice, 4. Kunovice A, 5. Kunovice B, 6. Strání, 7. Bánov, 8. Bojkovice B

Sestava – Bára Smetanová, Bára Vykýdalová, Simona Pavelková, Kristýna Zálešáková, Vendula Smetanová, Eliška Stojaspalová, Katka Navláčilová. **MS**

Olympiáda v českém jazyce

v úterý 20. března naši školu reprezentovaly vítězky školního kola, Barbora Smetanová a Jana Zahradníková, v okresním kole Olympiády v českém jazyce. V konkurenci šedesáti vítězů školních kol z řad žáků základních škol a gymnázií obsadila Jana Zahradníková 10. a Barbora Smetanová 29.místo.

Jaro

Aneta Kadlčíková

*Jaro volá,
už je škola!
Zelená je tráva
a na ní je kráva.
Noc je dlouhá jako den,
hurá, sláva, pojďme ven!*

Básničky žáků 3. A

SPEEDMATH

v 5. kole celostátní matematické soutěže Speedmath jsme opět zaznamenali úspěchy. Tentokrát se mezi třemi nejúspěšnějšími počtáři umístili ve svých kategoriích Michael Korych a Magdaléna Karlíková z 6. B a Jaroslav Korych a Magdaléna Kročilová ze 7. A. Soutěže se zúčastnilo celkem 971 žáků z celé republiky. Gratulujeme!

Soutěž PaySecCup

Žáci 8. a 9. ročníku se i letos účastní soutěže PaySecCup. Náplní soutěže jsou úkoly prohlubující logické myšlení a vyhledávání informací z nejrůznějších oborů s využitím internetu a literatury. Cílem je přimět žáky k zamýšlení nad problémem bezpečného používání internetu a upozornit je na případná nebezpečí. Současně je sledována i motivace k získávání nových dovedností při práci na PC.

Soutěž má 7 kol, která se skládají ze dvou částí – vědomostního testu a tipovacích otázek. Jedno kolo bylo navíc doplněno o zvláštní úkol.

Lyžařský výcvikový kurz

ve dnech 26. 2. – 2. 3. se konal lyžařský výcvikový kurz pro žáky 7. ročníku.

Jako každoročně se výcvik uskutečnil na svahu u horského hotelu Martiňák. Sněhu bylo dost a všichni se naučili lyžovat, i když někteří stáli na lyžích poprvé. Nejlepšími lyžaři se stali Daniel Bartoň a Lenka Hubáčová, oba vyhráli závod ve slalomu i v běhu na lyžích. Kurz se letos vydařil a všichni odjžděli spokojeni. MS

„Lyžák“

Lenka Hubáčová 7. B

Poprvé na svahu: Když jsme přišli poprvé na svah, byli jsme rozděleni do tří skupinek podle zdatnosti na lyžích. Ze začátku jsme jezdili s paní učitelkou, ale později už nám nechala volné lyžování. Bylo to lepší, protože jsme mohli jezdit i s ostatními kamarády.

Práce skupinek: Vždy měla každá skupinka jeden den na starosti. Budila ostatní zpíváním libovolné písničky. Pak chystala snídani, oběd a večeři a měla si připravit zábavní večer pro ostatní. Myslím, že jsme se vždy pobavili.

Běžky: V pondělí šla naše skupinka běžkovat. Bylo to náročné, protože mnoho z nás na tom ještě nikdy nestálo. Ale zvládli jsme to!

Ve středu jsme měli jít 16 km na běžkách na Pustevny. Nakonec se výlet zrušil z důvodu nepříznivého počasí. Všichni skákali radostí. Tak jsme měli celé dopoledne volno. Museli jsme sice uklízet, ale to jsme stihli za chvíli a pak jsme trávili zbytek dopoledne s kamarády. Odpoledne jsme závodili v běžkách. Obsadila jsem 1. místo.

Lyže: Na lyžích jsme stáli skoro každý den. Od chaty ke svahu jsme museli vždýcky šlapat kopec, ale pak jsme si užili lyžování. Bylo to super. Taký jsme měli závody ve slalomu, tam jsem opět vyhrála 1. místo.

Celkově se mi celý lyžařský výcvik moc líbil a myslím, že jsme si ho všichni užili, jak jen to šlo. Kdyby byla možnost, určitě bych si ho ještě jednou zopakovala.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

„Super-čtvrtek na lyžáku“

Richard Zálešák, 7. A

Ve čtvrtek jsme vstali asi v 6:50 hod. ráno. Dalších 40 minut jsme buď kecali, nebo hráli na PSP. Potom jsme se šli nasnídat, tuším, že to byl rohlík s medem či nějaký jiný cizokrajný pokrm. Po snídani jsme fáráli do pokojů dělat nejrůznější činnosti od látání ponožek po konzumování potravin. Pak jsme se oblékli do různobarevných oblečení a šli jsme lyžovat na svah. Po náročné lyžovačce jsme se vrátili do chaty celí promočení a šli jsme na oběd. Na jídlo bylo určitě něco dobrého, ale nevím už co. Potom nastaly dvě hodiny sladkého odpočívání v pelechu se sušenkami a PSPčky. Pak jsme museli znova na svah. Odpoledne už jsme lyžovali velmi pomalu, protože jsme šetřili síly na večerní disko. Po lahodné večeři jsme dostali bílou čokoládu a šli jsme se obléct do našich velmi exotických masek. Disco trvalo do 22.30 hod., ale já jsem se šel dívat s kamarády ve 22.00 na TV. Potom jsme ještě poslouchali v posteli hudbu a pak i přes protesty všech jsme šli ve 23.30 hod. spát. Byl to bezva den i bezva celý lyžák. Chata sice nebyla až tak „me Gusta“, ale jídlo stálo myslím zato. A hlavně ta zábava taky.

před obecnou školou. Obě lípy v padesátých letech odstranil řídící učitel se svými žáky. Uvnitř školy vedle vchodu se taky nalézá pamětní deska.

Málo našich občanů ví, že v místech, kde je dnes sportovní hala, stála mohyla snápisem „Na upomínku parcelace pozemků po první světové válce“. Mohyla byla odstraněna při rozorávání mezí. To jsou tři ukázky z nedávné minulosti, na kterých je vidět, jak mnoho věcí časem zaniká.

V kapli „Nejsvětější Trojice“ na Čupech je taky pamětní deska s nápisem: „Ke třetí Nejsvětější Trojice a na paměť 60-ti let panování císaře Františka Josefa, zbudovali občané Nivnice 1908“. S odstupem času se divíme, jak naši předkové oslavovali císaře, když za něj muselo ve válce padnout 74 mužů z Nivnice. Jména těchto padlých mužů jsou navždy zapsána na pomníku před kostelem. Císař skončil na smetišti světových dějin a obecní hmoždíře, ze kterých se v Nivnici při různých oslavách střílelo, také. Viděl jsem je vyhozené v Hliníkách.

Na smetisko se dostal také seznam nivnických duchovních správců od roku 1665. Napsal jen Rudolf Štefan – učitel a švagr Rudolfa Opletala. Zarámovaný seznam byl vyhozen při likvidaci knihovny v Besídce. Zachránil jej kostelník Jan Mahdal. Jsou na něm zaznamenána jména 29 farářů až po faráře Janíčka. Prvních 9 farářů působilo asi ještě v kostele na hřbitově. Pod tímto kostelem stála fara a zahrada až po číslo 53. Za faráře Černocho se přistavoval náš nynější kostel a farář Antonín Černoch je pochován v kryptě podzákrstí. Při opravě kostela. 1935 byla krypta otevřena, schody tam vedou od vchodu do zákrstí z kostela. Kostel se přistavoval asi 20 let a v roce 1761 byl vysvěcen.

Podle nalezeného seznamu farář Antonín Bartis a Jiří Škorna byli roku 1706 zabiti v Korytné při pohřbu, při nájezdu od Uhrů.

Farář Ferdinand Drlik založil v Uh. Brodě klášter školních sester (sirotčinec) a v Nivnici „chudobinec“.

K nivnické fáře patřilo velké hospodářství. Vedle staré fary byl hospodářský dvůr a chlévy, před farou na návsi sýpka se sklepem. Stodola byla umístěna na Požáře. Na fáře se hospodařilo ještě za faráře Smětáka a Janíčka. Můj dědeček tam působil jako šafář a babička na fáře sloužila. Později se pozemky fary pronajímaly.

Při bourání chléva fary byla nalezena silná kamenná deska. Stála několik let na dvoře dnešní Jednoty. Já jsem ji se svým otcem zavezl do klubovny vlastivědného kroužku, převzal ji od nás Fr. Hurbiš.

Jiná podobná deska se našla v našem kostele, když se boural druhý vchod v kapliče. Dnes je uložena v kostele. Na obou deskách je latinský nápis s chronogramem. Nad nápisem je reliéf znázorňující ptáčka, který ozobává hrozen. Podle vyprávění byl ptáček s hroznem také na starém obecním razítku. Později uvedený obrázek na razítku nahradil anděl.

V minulosti stály vedle farské sýpky dvě budovy. Stará budova sloužila jako škola. Sám jsem do ní tři roky chodil. V novější budově býval v minulosti spolek „Lacinost“. Po první světové válce tam měl místní lékař ordinaci a byt. Ve druhé světové válce uvedené budovy vyhořely a musely být zbourány.

člověk. Já jsem jej neznal, ale s otcem se přivítal jako dobrý známý. Jmenoval se Žajgla, bydlel v Uh. Brodě a patřil do naší rodiny. Můj dědeček jej ještě malíčkého pěstoval, když jeho rodiče chodili pracovat na Volenov. Právil nám, že jej až k slzám dojala ta krásná příroda, která se po celá staletí nezměnila. Dojímalý jej i stoleté vrby u potoka, které jsme pravidelně každé tři roky osekávali. Vrby se vůbec nezměnily, a tak jemu připomněly jeho dětství. Dnes jsou tato místa chráněná krajinná oblast, ale popsané přírodní krásy již dávno zanikly.

nezapomíná.
Když jsme spolu s otcem na jaře vyhrabovali louku, přišel za námi nějaký starší

hučí po lučinách...“

V tomto krásném prostředí jsme měli loučku asi 20 arů. Od dětských let jsme tam

v Kobyjí havě a mnoho dalších.

Ve studánce na Stržích se nacházela voda obarvená poněkud do modra a chutnala jako voda z koryňanské „šmradavky“. Tato voda je stejně hodnotná jako z pramenů v Piešťanech, ale koryňanská „šmradavka“ není teplá. V Lubném pod Prašnicemi jsme chytali v potoce raky a pstruhy. Nad vodou poletovali vážky (šídla). Na loukách kolem květů květiny poletovali včely, čmeláci a motýli. Všude v trávě jsme nacházeli léčivé rostliny. Naloucelakuba kapsy rostly v takovém množství, že se daly sekát kosou. Sbíraly se bukvice, řepíček, třezalka i jahody, které rostly ve větším množství na robotních cestách. Za dávných časů se po nich jezdilo z Korytné do Volenova na robotu. Na mezích se nacházeli kozlík lékařský a dobromysl. Z jara těmi krásnými místy táhly sluky. Večer

Po celém katastru se dala pít voda ze studánek. Starým studánkám se říkalo „Karlučky“, které Nivnicané zhotovili zapuštěním dutého stromu do země tak, že voda odtékala vrchem ven. Dobrou vodu měly: Šumberáčka, pod Žáčkem, pod Lipinama v Mlýkovém dole, na Loukách u Karlůbka pod Vadůvkami, za Dlugošiny, u Hrušky, Zvěřalova studánka, Kobylí hlavě a mnoho dalších.

a voda začíná být velmi vzácná.

Těžko by se dalo odhadnout množství zadržené vody, která tekla po celý rok ve všech mlýnských náhonech a nacházela se ve všech rybnících a močálech. Kolem přelétávali vodní ptáci, na polích koroptve a křepelky a všude pobíhali zajáci. Myslivci zastřílili v roce 1936 již 1700 ks zajců a koroptve počítali na tisíce. Když jsem jako malý chlapec nesl svačinu na louku, prohnal mě u „Karlůvku“ studánky čejky, které na mě útočily. Po celém katastru se dalapít vodaze studánek. Starým studánkám se říkalo „Karlůvky“,

Těžko byse dalo odhadnout množství zadržené vody, která tekla po celý rok ve všech

Formana z Volenova, který v potoku nakládal písek, vzala voda i s volama. V celém katastru se nacházelo mnoho močálů, nebo menších „močířků“. Největší močály se nacházely v předním a dalším „Rokyti“ pod Lipinami. Rostla tam přelíčka a jiné vodní rostliny přímo ve vodě. Velké močály se nacházely i v Topolově. V Šaranově rostla na dolině samá „šišina“. Močál jste mohli najít také v „Kobylí hlavě“ a za Duhošínama. Velké močály se v minulosti nacházely v Horním poli pod „Šumberačků“ a na Blaňách, kde podle vyprávění mělo být i staré osídlení. Slovo „Blaně“ znamenalo ve staré češtině tolik co močál. Starší pamětníci vyprávěli, že velké močály se rozpostrály i na přední a zadní „louce“ za panským dvorem. Udačně jednou, když z uvedených míst odváželi seno, zapáchli celý pauz kolmo do močálů. Z močálů se odváděla voda přímo do potoka. Všude rostla močálová tráva, která se vyžínila (sekala) a sušila na podestýlku pro dobytek. Všechny tyto močály se nacházely v Nivnici od pradávna. V dnešní době již močálů není.

Formana z Volenova, který v potoku nakládal písek, vzala voda i s volama.

ved z metry vysoká. Pradelny, které právě v potoku praly prádlo, se jen stěží zachránily, vody z dolního mlýna. Strouha vedla po kraji Pragerovy zahrady do menšího rybníka, kterému se říkalo „Sádek“, a teprve potom pokračovala do velkého rybníka. Některé části popisovaného vodního díla je možno vidět v zahradě za mlýnem č. 3. Proto se ještě dnes říká u Olivů, nebo u Kopřivů v „sádkě“. Je to odvozené od té „sádky“.

Druhá strouha přiváděla vodu až ze „Zádluhošíni“. Začínala u prvních zadních Dluhošínu u hrůšky. Pokračovalo podle panského „U šopy“, vedla obloukem vedle předních Dluhošínu směrem k dnešnímu mysliveckému areálu a ústila do rybníku na Podohradí, kde byly drobné sádky a pokračovala do velkého rybníka na „Šašňáku“. Proto se dodnes říká na „Rybníčkoch“.

Strouha zanikla až při rozorávání mezi roku 1951. Říkalo se jí „Olivova hráz“. Byl jsem se tam podívat jako malý chlapec, voda již tam dávno netekla, ale byla tam krásná svěží tráva plná lučních květů, na kterých poletovali včely a motýli.

Menší rybník u cesty kolem panského dvora zanikl až po roce 1946. V minulosti se mu říkalo „Špačinec“. Napouštěla jej mlýnářská strouha od dolního stavu. Ještě v roce 1946 Karel Kozák ze mlýna „Na pile“ zvýšil na tomto stavu vodu o půl metru, aby měl sám dostatečné množství vody. V padesátých letech, po znárodnění mlýnů, všechny strouhy zanikly. Dolní stav se již nikdy neopravil a byl zavezen velkými kameny.

Místo mezi mlynářskou strouhou a rybníčkem zabírala zahrada, kde se pěstovaly ovocné stromy, které se vysazovaly na meze kolem všech pánských polí. Uvedené již vzrostlé stromy zmrzly v roce 1929, ale z kořenů vyrašily mirabelky, které jsou tam dodnes. Ne polí mezi Bystřičkou a náhonem se pěstoval chmel. Proto se tomu místu říkalo „Na chmelnici“.

Vodní strouha, začínající od dolního stavu, měla velký význam. Na své 5 km dlouhé cestě byla vedena tak důmyslně, že poháněla mlýnská kola čtyř mlýnů a napájela pět rybníků. Vedle nivnického dvora napájela rybníček zvaný „Špačinec“. Dále zásobovala vodou tři rybníky ležící nad mlýnem „Na pile“. Nazývaly se: Prostřední velký, Nadymač a Horní. Pátý rybníček se nacházel u Škrlovce vedle cesty. Popsaná strouha je dokladem důmyslu našich předků ve vodním stavitelství. Rybníky budovali hlavně dominikáni z Brodu ve 13. století. Po zrušení rybníků zůstali majiteli vzniklých polí až do naší doby. Na těchto polích, která byla pronajata, se v minulosti živilo 40 malých zemědělských rodin. V té době, kdy se rybníky zakládaly, vzniklo 5 rybníků v Bánově.

Říčka Bystrčinka nebyla dříve regulována, neměla ani pevné břehy, rozlévala se do široka. Při menším stavu vody sloužila jako dopravní cesta. Nestavěly se ani mosty. Pro přechod říčky se používaly brody. Můžeme jmenovat brod na Závodí, u sv. Jána, na Rajčovni, za Chmelickým humnem, u sv. Josefa a na Podzvončí. Na Závodí se přecházelo po úzké lávce, v řece se těžil písek na stavby, na obecní cesty a rozvážel se po okolí. Říkal se, že pivovar v Uh. Brodě byl postaven z nivnického písku. Na koupání bylo místo za Hanušovým a za „žebračkým humnem“. Teprve později jsme se koupali u dřevěného mostu a před Vašinovým domem.

V potoku tekla čistá voda, ve které se proháněly ryby. Na březích rostly vrby a prouti. Velké vrby a staré lípy se týčily téměř na každém dvoře. Lípy voněly také na Pořadí.

Často přicházely povodně. Podle vyprávění se někdy voda valila korytem potoka jako

místech na kole, protože bychom tak zneužitli posvěcené místo.

Stará silnice vedla dále od kostela. Vedle kostela byl v minulosti hřbitov ohrazen zdí.

VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ V MINULOSTI A ŠÍŘ OBCE

dávné minulosti se lidé snažili všechnu vodu zadržet a co nejvíc ji využít. Vybudovaná vodní díla příznivě ovlivňovala přírodní prostředí naší obce. Dnes uvedená vodní díla zanikla a pomalu se na ně zapomíná. Voda kolem nás dříve tekla všude, kde se jenom člověk podíval. Byla samozřejmě nezávadná a za všech studií se dala pít. Proto můžeme našim předkům jen závidět.

Naší obcí protékala řeka Bystrčicka s přítoky Lubenky, Korytnice a menších „járků“ ze Žlebů, od Lipín, z Topolova, ze Šaranova a za Dluhošinami. Voda se nejvíce využívala k pohonu nivnických mlýnů. Také na Lubence stál menší mlýn, v místech dnešní přehrady. Od „Hrádku“ k němu vedla cesta přes Dubinu. Mlýn patřil městu Brodu, byl zničen při nájezdu Uhřů, když táhl Bethlen Gabor. Dříve mlel na vodu z potoku, který tekl z Havřícka na „bačarně“ a také náhonem potoka u Hlubočka. Část náhonu je dnes ještě znát. Voda tekla směrem na Šotátovu chatu, vedle které stál mlýn. Vyzděná jáma mlýnského kola byla později zavezena sesbíráním kamenem z Dubiny. Je možné, že v dávné minulosti se ve mlýně zkujňovalo železo, protože se tam říká „Havříčko“. Asi 2 km jižním směrem, kde se vlévá Trnověčný potok do Lubenky, byly v minulosti pece, ve kterých se páliho vápno. Vápeneč na pálení vápna se těžil v místech, kde se říká „Kulhance“. Pece patřily městu Brodu. Brozané vápno používali na stavbu městských hradeb.

Na nejstarší historické osídlení tohoto kraje ukazuje tvrz blíže Volenova, která tu stála již ve 12. století. Ještě dnes se to místo jmenuje „Hrádek“. V roce 1506 bylo označeno jako pusté. Podle pověsti pocházely z této tvrze zakladatelé města Brodu. Panský mlýn u Čupáků patřil ke vsi Volenovo, která zanikla v pádem Uhrů v roce 1605. Zanikla ves Volenovo se nacházelo v minulosti za dnešním Volenovem na pozemku „Volenovce“. V té době nebyl náš kraj dostatečně obydlen a nově založené vsi měly různé výhody. Určitou dobu (hluštů) bylo osvobozeno od odvádění různých poplatků a název Volenovo mělo starší část své ten význam jako „Nová lhotka“. Později patřil Volenov i mlýn u Čupáků městu Brodu. Mlýn byl vypálený a opuštěný. V r. 1616 jej ale město Brod dalo nově vybudovat a v takové podobě se zachoval až do druhé světové války. Na mlýn tekla voda z Lubenky, ale náhonem tekla i voda z Bystřičky od Volenova. Ještě dnes je to znát. Za mlýnem je mlýnský náhon, kde tekla voda na mlýn.

Malý kousek pod mlýnem Podčupským, těsně pod bývalými vinohrady, je na Bystřičce stav, od kterého vedla mlynářská strouha na nivnické mlýny. Tento stav je vybudován z mohutných tesaných kamenů a svědčí o tom, že patřil k panskému mlýnu č. 99. Při této stavbě bylo použito i kamene ze zrušeného katolického kostela na hřbitově, který byl zbourán podle nařízení císaře Františka Josefa. Podle cechovní knihy píše Ferdinand Práger o majitelích všech tří mlýnů. Již roku 1659 byl Jan Hladíš majitel mlýna č. 99, do té doby panského. Od roku 1726 do roku 1788 vlastnili všechny tři mlýny Hladíšovi

Dětský karneval

V neděli 26. 2. 2012 jsme pořádali jako každý rok tradiční „Dětský karneval“.

V maskách pohádkových postavíček i v jiných převlecích se přišla vydovádet více jak stovka dětí.

Bratři Chabičovští se zpěvákem Milanem Kúrou a malou tanečnicí Sabinkou se postarali o dobrou náladu. K písničkám přidali i zábavné soutěže, jako bylo skládání papírových vlaštovek, skákání v pytli, foukání balónek a mnoho jiných soutěží, při kterých byly děti odměněny různými dobrotami. A přestože je již dlouho po mikulášské době, přišel se na náš karneval podívat i čert s pekelným ohněm. Zavítal mezi nás taky přítulný krteček v nadměrné velikosti, který udělal dětem velkou radost. Dlouhé focení s ním nebralo konce.

Pro zpestření programu předvedla děvčata, vystupující pod názvem „Hvězdy“, dvě skladby z aerobiku. Kromě dobré zábavy jsme pro děti přichystali i spoustu hraček a různých dárků a dobrot. Proto bychom rádi touto cestou poděkovali všem sponzorům, kteří nám jakýmkoliv způsobem na tyto dárky přispěli.

Věříme, že jsme všem, kteří náš karneval navštívili, zpříjemnili nedělní odpoledne jarních prázdnin.

J. K. za oddíl ASPV

z č. 7 (zamaně). Později se majitelé mlýna č. 99 často měnili. Můžeme jmenovat Ignáta Egídu, Ignáta Schottera, Václava Kmenta, Martina Lakotu, Jana Klášterníka, následoval rod Vařechů, Vaculík a Josef Bartek.

Válečné nepokoje za Napoleonských válek pomohly k rozkvětu mlýnářského řemesla. Jan Klášterník – obzvlášť bohatý, kupoval obilí, mlel mouku a dodával ji brodským židům, kteří pomoci formantů zásobovali armádu, která stála na řece Dyji proti armádě Napoleona. Pověst o bohatství tohoto mlýnáře se vyprávěla po tři generace. Staří lidé vzpomínali, že měli stříbrné peníze na ošívky, byl velmi nevděčný a jak se časy mění dokládali sousedé - Komenský, který z toho mlýna pocházel, byl tak učený, že jej znal celý svět a tento mlýnář ani peníze počítat neuměl.

Na všechny tři mlýny tekla voda od stavu přes Polednísko a pod Stržemi na horní mlýn 85-86 a okolo zahrad na mlýn č. 99. Původní starý mlýn stával někde v místě zahrady č. 94 nebo č. 95. Tam, kde stojí dnešní mlýn, byla panská sýpka. Náhon dále pokračoval přes zahrady a střed obce až po č. 43. Dále přes zahrady a okolo humen až do Pragrové uličky na dolní mlýn č. 3. Odpad vody vedl přes zahrady do Bystřičky u Olivů v sadě.

Mlýnářská strouha byla po celé délce řádně udržována. Čistila se vždy před žněmi. Práce prováděli všichni občané, protože měli zájem, aby protékala voda přes zahrady, napouštěla se do močidel. Tam se ve stojaté a teplé vodě máčelo konopí a len.

Třetí mlýn (č.p. 3) patřil rodu Pragerů po tři generace. Před nimi vlastnili mlýn Hladišovi a Soukeníkovi, kteří mlýn postavili. Ovdovělá Františka Soukeníková si vzala za manžela Antonína Pragera, který byl synem Jana Pragera (šveicara) na Volenově. Učitel Ferdinand Prager z tohoto mlýna pocházel, popsal podrobně všechny mlýnářské práce a život své rodiny ve mlýně. Ve mlýně od roku 1875 také pálili slivovici a byla tam i dílna na lisování oleje, kde se zpracovával semenec, lněné semeno, ohnivové semeno a trnkové kostky. V současné době se mlýn začíná bourat, aby ustoupil nové výstavbě.

Čtvrtý nivnický mlýn stál za mostem u panského dvora. V minulosti se mu říkalo „papírnický“ nebo „papírnický“. Byl to majetek Lichtensteinů, mlel pro dvůr deputátní obilí a šrotoval obilí pro dobytek. Roku 1754 přešel do soukromých rukou, koupil jej Bernard Žabský, pak Josef Jandlík, Josef Malý, Jiří Zhaněl a r. 1789 Václav Talský, v jejichž rodině zůstal až do konce 19. století. Potom byl opuštěný a zbourán byl v roce 1936. Voda se tam přiváděla od dolního stavu a pokračovala na brodské mlýny. Staré mlýny v Uh. Brodě byly vypáleny a nové mlýny mají městský znak s letopočtem. Mlýn „Na pile“, který se nazýval také „Nový mlýn“ má znak s rokem 1692. Na Škrtovci je vyznačen letopočet 1710 a na Bajovci 1687.

Moje vyprávění dále pokračuje o cestách vody v Nivnici

Dříve v naší obci kanalizace nebyla. Odpadní voda tekla z Čupů a Hošťáků příkopy a „járkem“ k hornímu mostu. K hašení požárů sloužily dvě nádrže. Jedna u horního transformátoru, kde se říkalo u Škybů na jámě. Druhá nádrž, která se napouštěla

z mlýnářské strouhy, byla vybudována před domem č. 17. Odpadní voda také tekla járkem od Bradáčů pod splávkem před chudobinec a středem obce ke Svatému Jánu. Kanalizace se začala budovat až při stavbě „Besedy“ roku 1928 a 1929. Pokračovalo se od horního transformátoru k železnému mostu. Později se prodlžovala, využívalo se stávajících příkopů a járků. Vedle Besedy je studna, na které stála dřevěná pumpa (ruční čerpadlo). Říkalo se jí „Kozáčka“. Své jméno dostala ještě v napoleonských válkách, kdy zde projžděli kozáci a u ní napájeli koně.

Druhým důležitým vodním dílem byly nivnické rybníky a menší rybníčky, které využívali k chovu ryb násady. Tyto rybníky zachycovaly vodu všech malých potůčků a k zajištění dostatečného množství vody byly vybudovány dlouhé napouštěcí strouhy, na které se již zapomnělo.

Největší rybník se rozkládal pod Hůrků směrem k Lipinám. Ještě dnes se tam říká „na rybníku“. Od kameného můstku pod Hůrkou a vedle Léští směrem k průhonové cestě byla v minulosti vybudována velmi vysoká hráze, která zadržovala vodu. Uprostřed hráze se vypouštěla strouha, která tekla přes Záhumní. Podle vyprávění, když se rybník vypouštěl, chytávali tam lidé ryby. Voda do rybníka se přiváděla od Topolova a od Lipin. Dále vybudovanou strouhou tekla voda z Korytnice do menšího rybníka (sáčky) a vypouštěla se do rybníka velkého. Tato strouha začínala u nivnického obecního hloží. Říkalo se jí „Svodnice“, odváděla vodu z močálů a ze „Šumberáčky“ (studánky). Její část je ještě znát v remíze, kde dříve končily Křáčiny. Svodnice pokračovala obloukem k silnici a podél silnice nad rozcestím přes korytanskou cestu po vyvýšeném místě až do rybníčka „pod zajhatů“. Podle vyprávění tam stávala „rybářská bašta“. Sloužila za přístřešek baštýři nebo halťáři, kteří se starali o rybník. Stála tam i zvonice, kde se zvonilo, když hrozilo protřetí hráze nebo když namrzl rybník a dusily se ryby. Robotníci museli v takovém případě spečnat na pomoc. Tak se vysvětluje název pole „Podzvončí“, které se rozkládalo i na pravé straně od rozcestí.

Ve starých listinách je také zapsáno, že v roce 1583 Nivničané na „poručení vrchnosti“ neprávem „vyvábali“ (vysekali) chrást v Prašnicích. Chrást použili na zátaras k rybníku „Kunštátu“. Pojmenován byl asi po novém majiteli Janu Kunoviz Kunštátu. Aby se urovnaly spory mezi Nivničany a Korytňany, byla stanovena hranice, která vedla od studánky Jaseňky až na vrch Prašnic (na kótu). V roce 1935 se hranice přeměřovala a posouvala se asi o 30 metrů do korytanských Prašnic.

Rybník se po zrušení přeměnil na pole. Hráz se snížila, hlina se odvážela po válce v roce 1945. Je navazena před kostelem a před farou. Později se hrázi říkalo „Panský kopeček“. Třetí vodní dílo bylo v minulosti na dolním konci na Podohradí a na Šašňáku.

Prostor za Pragrovým mlýnem až po sokolské cvičiště je vyvýšený a v minulosti se kolem nacházely samé močály. Je možné, že je to staré hradisko, které se dalo hájit a měli tam sídlo mnozí sesteráci. Nebo za starých časů, kdy ještě byly „občiny“, stála tam kůlová ohrada pro dobytek. Proto se říká „Na podobradí“.

Teprve později se vybudoval rybník na Šašňáku. Vyvýšená hráze je ještě dnes vidět u potoka Bystřičky. A též na poli před Blahovým domkem. Rybník se napouštěl odpadem

MŠ - Noc s Andersenem 2012

Pro letošní, už čtvrté nocování jsme si jako téma vybrali dětem velmi oblíbenou knihu Pověstí o pejskovi a kočičce. A tak se stalo, že ve smluvených 18 hodin se nám do školky nahrnulo 23 pejsků a kočiček. Po úvodním společném fotografování na děti čekalo první překvapení v podobě

divadla. Paní učitelky zahrály pohádku Jak si pejssek s kočičkou dělali k svátku dort. Po ní samozřejmě nemohlo následovat nic jiného než příprava našeho vlastního dortu. Společnými silami se nám podařilo umíchat těsto, a pak jsme v průvodu vyrazili do kuchyně dát naše dílo do trouby. Abychom si zkrátili chvíle čekání, už byla připravena další pohádka, tentokrát O pyšné noční košilce. Dalším překvapením pro naše nocležníky bylo zdobení triček. Kdo nezdobil

tričko, mohl si s námi zahrát spousty her, zazpívat si a hlavně zatancovat. Po diskotéce jsme celí vyhladovělí a vytancovaní usedli k večeři. Po ní nás jako zákusek čekal náš vlastní výtvar, který předčil veškerá očekávání. Spokojení a s plnými bříškami jsme se připravili do postýlek a na krásné usínání nám vyprávěli pohádky pejssek s kočičkou.

Další fotografie z akcí mateřské školy na adrese: <http://skolkanivnice.raje.idnes.cz/> NŠ

Noc s Andersenem v družině

Dne 30. března 2012 jsme již podruhé spali ve školní družině u příležitosti akce Noc s Andersenem. Tentokrát na počest Jiřího Trnky, jehož 100. výročí narození si letos připomínáme.

Děti si vytvořily kostýmy broučků, berušek a pavouků, spolu s vlastními lucerničkami, které jim posloužily nejenom při hledací písničkové doplňovačce, ale i na stezce odvahy zakončené medovou odměnou.

Seznámily se s jedním z našich nejvýznamnějších výtvarníků a své znalosti si na závěr mohly ověřit v zábavném

kvízu. Družinu navštívili také pan ředitel Josef Talaš a pan farář Petr Martinka, kteří dětem přečetli pohádku. Stezky odvahy se zúčastnila v roli tajemného včeláře i paní učitelka Lenka Miškarová. JS

„Padl jsem za císaře pána“

v tomto duchu se neslo nedělní odpoledne 1. dubna ve společenském domě Beseda. Přednáška o první světové válce, o Rakousku-Uhersku, ale hlavně o strašných podmínkách vojáků na italském bojišti – co prožívali, na co mysleli, po čem toužili... To vše nám zprostředkoval p. Václav Polanský – vnuk vojáka Klementa Lukse - který nikdy svého dědu neviděl, protože šanci vrátit se z války děda nedostal. Dík patří i p. B. Smetanové a p. M. Mičkové za čtené slovo a p. J. Berkovi, pravnukovi zmíněného vojáka, který obsluhoval dataprojektor.

▼ Přednáška o první světové válce ▲

Jeden svět na školách

Ve dnech 6.–17. 3. proběhl v Praze 14. ročník Mezinárodního filmového festivalu dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět. Poté se festival, pořádaný společností Člověk v tísni, přestěhuje do dalších čtyřiceti měst v České republice.

Součástí tohoto festivalu se stalo nepracovní setkání učitelů, kteří se zapojili do projektu Jeden svět na školách. Tento program organizuje vzdělávání o lidských právech na základních a středních školách, poskytuje pracovní materiály i metodickou pomoc vyučujícím. Jako poděkování za jejich práci se uskutečnilo 8. března v paláci Lucerna v Praze neformální přátelské setkání učitelů s pracovním týmem tohoto projektu.

Potěšilo mě pozvání na tuto akci, protože na naší škole měly velký úspěch zejména programy zaměřené na konkrétní osudy dětí, např. židovských dětí za 2. světové války nebo dětí emigrantů po roce 1968. Na konkrétních osudech žáci poznali, že mít domov, rodinu a vlast nebylo zdaleka

samozřejmostí v minulosti a není ani dnes.

Kromě promítaných dokumentů mě nejvíce potěšilo seznámení s realizačním týmem projektu i ředitelem společnosti Člověk v tísni Šimonem Pánkem, neboť jsme si mohli nejen pohovořit o své práci, ale i diskutovat o problémech, které realizace náročných projektů přináší.

Slova Šimona Pánka o tom, že bez práce a zájmu učitelů by nebyla činnost Jednoho světa na školách možná, zahřála srdce každého ze zúčastněných pedagogů. Škoda, že se z našeho kraje nemohlo zúčastnit více učitelů, kteří by si toto poděkování jistě zasloužili.

Mgr. Ludmila Fialová

Srdečně Vás zveme 1. května na:

- * Jarní zahrádkářské trhy v areálu TJ
- * Koncert Nivnické dechovky mladých na „Plitvičkách“ nebo v SD Beseda (dle počasí)

Počasí u nás v únoru 2012

únor 2012							Den					Noc
	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
41,6	-4,3	7	11	9	11			14	9			

Letošní únor s průměrnou teplotou -4,3°C se řadí mezi ty chladnější měsíce zimy. Naši předkové měli pravdu, když tvrdili, že **Můžeš-li se v lednu vysléci do košile, připravuj si na únor kožich.**

Největší zásluhu na tomto poklesu teplot mělo období prvních čtrnácti dnů měsíce, kdy byla teplota stále pod 0°C! Průměrná teplota první dekády byla -11,7°C, druhá -3,7°C a třetí 2,9°C. Byl jsem zvědav, co nám připraví sv. Juliána (16. 2.), o níž platilo: **O svatě Juliáně, připrav pluh a schovej sáně.** Letos tomu u nás mohlo být naopak. Kolem 16. února spadlo 20 mm vody (tj. roztopený sníh) což se rovná asi 20 cm vrstvy sněhu. Pamatujete na náledí pátku a soboty 17. a 18. 2.? A to u nás, vzhledem k tomu

co bylo na severní Moravě, byla pohoda.

Krátké zprávy z tohoto období:

4. 2. v ČR umrzli další 4 lidé, v Evropě už 220.

6. 2. Na Kvildě naměřili -39,4 °C.

7. 2. Mrazy v Evropě mají už přes 450 obětí, zamrzají i kanály v Benátkách.

9. 2. Černé moře zamrzlo, ozývá se z něj zlověstné skřípění.

11. 2. Maďarsko vysílá na Dunaj ledoborec, řeka po čtvrtstoletí opět zamrzla.

16. 2. Na českých silnicích je kalamita, Vysočina povolala vyprošťovací tank.

20. 2. V Bělehradě stoupla teplota o 30°C, kry na Dunaji potápějí lodě.

Vše ostatní vyčtete z tabulky, dle pramenů zpracoval **FB**

Mykologický kroužek Nivnice

zve všechny nadšence a milovníky hub a houbaření do svého středu. Zájemci se mohou hlásit u p. Kedroníčka Podohradí č. 635

Čistírna Nivnice

p. Kedroníčková Růžena
Podohradí 635, Nivnice

Pracovní doba:

Pondělí 14.00–17.00
Úterý 14.00–17.00
Sobota 08.00–10.00

Legenda počasí

srážky v mm

Ø průměrná teplota ve stupních Celsia. (Počítáme ji ze tří čtení teploměru v 7:00, 14:00 a 21:00h. Večerní pozorování se bere do součtu dvakrát a pak se dělí čtyřmi). Průměrná měsíční teplota: počítá se z průměrných teplot jednotlivých dnů. Průměrná roční teplota: počítá se z průměrných teplot jednotlivých měsíců.

jasný den (max. 20 % oblohy kryté)

zamračený den (zataženo 80–100 %)

souvislá sněhová pokrývka

nesouvislá sněhová pokrývka

A arktický den (během 24 hodin teplota stále nižší než -10 °C)

M mrazový den (část dne pod 0 °C)

Lt letní den (část dne 25 °C a více)

Počasí u nás v březnu 2012

březen 2012							Den					Noc
	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
9,4	5,6	16	9	2					11			

Zatím, co začátkem února jsme u nás mrzli, březen se nám jeví poněkud tepleji. Podle hydrometeorologického ústavu v Česku nyní taje nejvíce ledu za posledních 30 let. Přesto vodohospodáři věří, že jeho odplutí do ztracena proběhne bez velkých škod pro lidi i přírodu. Ojedinělého zatížení se zhostila především řeka Morava.

Já se ale vrátím ještě o měsíc zpět – **Velké mrazy a málo sněhu v únoru, působí rolím i stromům samou nehodu.** Dobře si pamatuji, že ti co věci rozumí, už před 20–30 lety mně tvrdili, že česnek snese bez problémů mrazy do -17 °C. A tento údaj byl v letošním únoru překročen 8x. Nemůžeme

se tedy divit, že mnohé hospodyňky jsou z úrody ozimého česneku více než zklamány. Celé záhony máme úplně zmrzlé. Slyšel jsem: „Totu tu bylo naposledy před 90 lety!“

Ale už v sobotu 17.3. hlásí ČMÚ, že v Česku opět padaly teplotní rekordy. V Dobřichovicích naměřili 23,9°C, v pražském Klementinu překonali 221 let starý rekord s 20,3°C a u nás ten den bylo také 23°C (i když rekordy nevedeme). Je škoda, že březnový „příděl vody“ dosáhl pouze 9,4 mm? Vždyť naši dědáci tvrdili: **Suchý březen, mokrý duben, chladný máj v stodolách bude ráj.**

Vše ostatní vyčtete z tabulky **FB**

Dřevostavby na klíč za bezkonkurenční ceny

Rychlost výstavby dřevostavby je 3 až 5 měsíců

v závislosti na velikosti domu a rychlosti financování

Cena dřevostavby od 13.350 Kč za m² včetně základové desky

Proč dřevostavby?

- Úspora energií - jak známo, dřevo kumuluje teplo
- Nabízíme dřevostavby i do 1 000 000,- Kč
- Rychlá výstavba, jenž může být hotova již od tří měsíců
- Délka výstavby se samozřejmě liší v závislosti na typovém projektu a přáních zákazníka
- Variabilita - možnost zasáhnout do typového projektu a upravit ho dle vašeho přání

Bří Lužů 107, (budova pošty)
688 01 Uherský Brod

pracovní telefon: 775 030 172
zelená linka: 800 801 802

alkadomky@alkadomky.cz
www.alkadomky.cz

Ceny jsou uvedeny bez DPH

Vzpomínka na Nivnický bigbít 1982-1985

Na podzim r. 1982 vznikl nápad založit vlastní bigbítovou kapelu. Bylo nám 15 let a prakticky nikdo z nás neovládal žádný hudební nástroj.

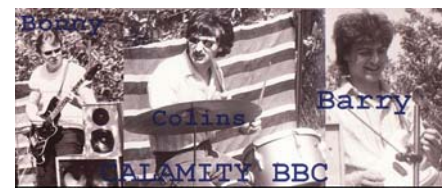
Vzorem nám byla Nivnická trojka:

Jiří Lukeš (Bonny) – kytara, zpěv

Václav Pochylý (Barry) - kytara

Franta Martinák (Colins) - bicí

- kteří také tenkrát založili vlastní bigbít. Název této trojky byl CALAMITY BBC. Zkoušeli u Bonnyho doma a později v bouři Hlubina na Vinohradech. Repertoár této kapely tvořili převážně skladby skupin Katapult, Animals, Olympic aj. Od dob legendárního Nivnického Saturnu to byla snad první kapela hrající reprodukovanou bigbítovou muziku.

Jejich asi šesti měsíční působení nás inspirovalo natolik, že jsme začali pracovat na vlastní kapele. Pravdou je, že ukončení činnosti CALAMITY BBC nám přišlo vhod, neboť jsme získali přístup k nástrojům a aparatuře této kapely. Začalo se řešit, kdo na co bude hrát a vznikla úplně první sestava pozdější kapely SÍRIUS.

Břetislav Čaňo - bicí

Milan Pochylý - kytara

Antonín Freml - kytara

Josef Kroča - basová kytara

Tato sestava vydržela jen velmi krátce. Tonda Freml byl z Uherského Brodu (myslím, že tenkrát založil vlastní kapelu

tam), Jožka Kroča sice zakoupil basovou kytaru, ale záhy od hraní upustil. Nahradil ho Antonín Knot a kytaru vzal do rukou Pavel Haluza.

Zkoušeli jsme na Volenově a u Břeti v dílně vyráběli aparaturu. Všichni jsme tenkrát studovali obory elektro a bylo to trochu naší výhodou. Prakticky všechno se tenkrát muselo vyrobit (aparatury byly v té době hodně drahé a těžko dostupné).

Po čase se nám podařilo od tehdejšího SSM získat jejich klubovnu (místnost vedle kinosálu), a vše jsme přestěhovali do Nivnice. Možná si ještě někdo vzpomene, jak jsme věci převáželi na kárách a pěšky z Volenova stěhovali aparaturu. Byla to doba nadšení - měli jsme přece vlastní prostornou zkušebnu, kde jsme se každou neděli scházeli a zkoušeli hrát písničky různých kapel (Olympic, Katapult, Doména Expres aj.) Bylo to nádherné období - naše zkušebna byla volně přístupná - takže každá nedělní zkouška byl vlastně koncert pro diváky. Rádi bychom po těch 30ti letech poděkovali všem našim tehdejším fanouškům a kamarádům za takto příjemné chvíle.

Kapela se samozřejmě vyvíjela dál - už si přesně nepamatuji, kdo všechno se v kapele mihl. Jezdili k nám muzikanti ze Strání, z Bánova atd., nicméně k extra zásadní změně nedošlo. Jedinou změnou byl příchod Pavla Gazdíka ze Suché Loze, který nahradil Milana Pochylého (ten se ujal práce technika a zvukaře v kapele).

Pavův příchod byl pro nás velkým oživením - konečně jsme měli kapelu s charismatickým a nezaměnitelným zpěvem. Pavlova angličtina (svahelština) - bylo prostě něco v té době nevídaného. Došlo i k obnově nástrojů a doplnění aparatury - hodně nám tenkrát pomohl p. Karel Slezák (zapůjčil nám dražší, pro nás nedostupné části aparatury).

Na podzim r. 1985 došlo ke krátkému rozpadu kapely, což mělo za následek, že se přestalo zkoušet v klubovně SSM.

Krátce jsme zkoušeli opět na Volenově v garáži a brzy Pavel Haluza domluvil na tehdejší MNV domek, který byl v asanaci, a hrálo se dál. Přišel nový basový kytarista Petr Válek (mimochodem vynikající textař) z Uh. Brodu. Kapela se zavřela do zkušebny a pracovala pouze na vlastní tvorbě. S tím souvisel i nový název - NA BŘEHU ŘEKY.

Sestava

Pavel Gazdík - kytara, zpěv

Petr Válek - basová kytara, zpěv

Pavel Haluza - kytara

Břetislav Čaňo - bicí

Bylo naštěstí to, že kapela se chystala překvapit své fanoušky novým repertoárem. Na jaře 1986 dostal bubeník povolávací rozkaz na vojnu a hudební skupina „Na břehu řeky“ ukončila činnost. Bohužel z té doby není žádné foto. Dochovali se jen dvě nahrávky ze zkušebny. V roce 1999 se tato parta muzikantů znovu setkala, bohužel bez Pavla Haluzy (tragicky zahynul v r. 1993) a několik nedělních odpolední věnovala vzpomínkám na staré časy. Dokonce se vyhrabali některé původní hudební nástroje. Byl to takový malý comeback po 14-ti letech.

Zkušebnu, části aparatur a některé nástroje jsme tenkrát v roce 1986 přenechali či přeprodali nastávající generaci nově vznikající Nivnické kapely. To už je ale další historie. Tady by možná mohl něco sepsat někdo z kluků zakladatelů a navázat na tento článek.

Od té doby se šňůra nivnických kapel (myslíme si) nepřetrhla - ba naopak se četně rozrostla a to je dobře. Namátkou jen vzpomenu Krabathor či ještě nedávno působící kapelu Mejdan. Dnes v Nivnici aktivně hrají asi čtyři rockové kapely (Rozjeté Japko, Badyan, Nullus Sum a Patriot) a možná ještě další o kterých ani nevíme a časem třeba uslyšíme. Většina dnešních nivnických kapel má za sebou úspěšné vydání vlastních CD a spoustu koncertů.

Za kapelu CALAMITY BBC poskytl informace Bonny, o současném stavu nivnických kapel - Břetislav Čaňo ml. (bubeník Badyan)

Všichni sice stárneme - rocková muzika však nikoliv - jsme rádi, že jsme semeno bigbítu zaseli poctivě, a jak je vidět za ta léta, URODILLO SE!!! **Břetislav Čaňo**

Sírius 1984 - Nivnice klubovna SSM

HISTORIE NIVNICKÉ KOPANÉ (kapitola čtyřicátá třetí)

Už více jak sedm let procházíme fotbalovou historií našeho klubu. Je čas dospět v posledních vydáních k nějakému závěru. Samotné založení, těžké válečné roky, období tvorby struktury soutěží a rozdělení mužstev do jednotlivých tříd. To už je opravdu daleká minulost, máme ještě pamětníky. Václav Slinták, Šimon Janča i František Kunčík by jistě mohli vyprávět. Ale není třeba se vracet. Stejně tak ke změnám, které přišly po zrušení Uhersko-brodského okresu. Úroveň našeho fotbalu byla i v té době na dobré úrovni. Předválečné ročníky hráčů vydržely hrát i dlouho po třicátce, byl čas na vychování následovníků. Pamětníků máme více. Jos. Výmola (sklenář), J. Bršlica, Fr. Petrůj (Pedra), Jos. Slinták (Šula), Fr. Trtek (Prkes) žijící ve Vlčnově. Ty přezdívkou jsme jako kluci slyšovali. Funkcionářské povinnosti plnili velmi dobře hlavně pánové Jos. Mahdal, Fr. Karlík a po skončení aktivní činnosti Fr. Kunčík, Ant. Trtek, Fr. Zálešák a další. Jistě si mnozí z nás pamatují na přelom padesátých a šedesátých let - dolní a horní hřiště, než se definitivně skončilo na škváře Podohradí. To se ještě kopalo s kopačkami po kotníky a mistr obuvnický, tehdy ještě aktivní fotbalista Jos. Bršlica, trhal ve své dílně korkové štuple kombinačkami z podrážek a natloukal nové. Celá šedesátá léta byla vcelku na dobré úrovni. Snad jen jednou se spadlo do „okresu“, jinak jsme hráli v krajských soutěžích. Druhá generace pomalu odcházela do sportovního důchodu, svoji dobrou výkonnost si udržovali stále brankář Tomanec, i Jos. Viceník-populární „Cenin“, universální fotbalista s výbornou levačkou. Je spodivem, jak i přes svůj již pokročilý věk dokázal koncem šedesátých let v mužstvu spolupracovat s mnohem mladšími spoluhráči. Stejně tak i Ant. Výmola, asi nejkvalitnější středopolař té doby, přestože u nás odehrál snad jen čtyři sezony. Svoje působení zakončil rovněž v Uh. Brodě. Ročníky 1947–1951 bohatě zásobily svým počtem další léta a vyprodukovaly kvalitní hráče. Kolem roku 1970 vše vrcholilo. Trenérské rošády prováděl Fr. Lukeš, Fr. Mahdal nebo krot do neznáma s angažováním trenéra Slintáka z Uh. Brodu. Ten se nedokázal dostatečně sžít s naším prostředím. Vedení oddílu Františkově Karlík a po něm Zálešák dokázali udržet (i přes vojenské povinnosti všech, kterým docházely roky) kádr pohromadě a hrál se asi nejlepší fotbal v novodobé historii. I další dvojice funkcionářů, Jos. Limanovský a Mir. Kopecký, dokázala v tomto trendu pokračovat. Vyhřívali jsme se trochu na výsluní, I.A. třída byla dobrá svou úrovní. I angažování trenéra Miroslava Kreisla z Uh. Brodu se ukázalo jako dobrý tah. Dlouholetý hráč sousedů si získal velký

Kolem roku 1941, první zleva V. Slinták (jediný žijící pamětník)

50-tá léta. Zleva stojí Ant. Trtek, Fr. Marek, Zálešák, Bartoš, Fr. Trtek I., Moštěk, Viceník, Fr. Trtek II., v podřepu Petrůj, St. Soukeník, J. Bršlica

60-tá léta I. b. třída, zleva stojí Viceník, Bartek, Bobčík, Flasar, Karlík, Petrůj, v podřepu Tomanec, Lukeš, Baumrukr, Čech, Výmola, Slezák.

70-tá léta 1. A. třída, zleva stojí Fr. Trtek, Bršlica, Kunčík, Flasar, Bartek, Bradáč, Stojaspal, Zálešák, v podřepu Kaňa, Lukeš, Píška, Tomanec, Bobčík

80-tá léta – okresní přebor, zleva stojí Čech, Hor. Konrád, Šmíd, P. Konrád, Velecký, Brumovský, Chmelický, Ambros, Trtek, Smetana, Hrubý, Limanovský, Píška, v podřepu Bartoš, Lukeš, Tomanec, Vykydal, Výmola, Bradáč, Kubáček, Kopecký.

90-tá léta – okresní přebor, zleva stojí Kopecký, Limanovský, Mahdal, Pražan, Štergenich, Fr. Velecký, Sobotka, Slinták, Kolacia, Palička, St. Trtek, Hladiš, v podřepu Plessner, Vasiljevič, Blaha, St. Velecký, Zálešák, Bartoš, P. Konrád, Fr. Trtek

respekt mužstva. A jestli se už začala používat metoda „cukru a biče“, tak vypadala v jeho podání nějak podobně. Stačilo pak jen najít každému hráči jeho místo v sestavě. Polovina mužstva ovšem mohla hrát mimo brankáře kdekoliv, o to se mu lépe pracovalo. A že s hráči našel společnou řeč i po zápase nepochybuji, to jen tak na okraj. Samozřejmě se mnozí další z této generace na výsluní nedostali, udržet početnější kádr je vždy těžké. Jmenovat někoho zvlášť nemá smysl. Byl to vyrovnaný tým, myslím, že neměl slabých míst. Na ústupu ze slávy mělo podíl i zařazení II. mužstva do soutěží v letech 1975–1977. Nesplnilo to svůj účel,

doplňování hráčů do „jedničky“ se prostě nekonalo. Tehdy zájem o kopanou jako by upadal. Nejednou se s obtížemi dával potřebný počet hráčů dohromady. Jednou nám bylo utkání kontumováno, prostě jsme neodjeli!! Odcházející generace ale nesložila ruce do klína. Léty stagnace prošla až do roku 1980. Po vhodném doplnění se o rok později mužstvu podařil návrat „nad okres.“ Bylo tu přece jen stabilní prostředí. Dobrý kádr, silný výbor a přišel zkušený trenér Mir. Polášek z Uh. Brodu. Pomoc Hlavního výboru TJ byla znát. Jos. Výmola (sklenář), předseda V. Výmola a také dnes už zesnulý pokladník K. Lahodný dělali

pro nás v přestupové politice velké věci, na to bychom síly určitě neměli. Následující desetiletka byla v prvních třech letech úspěšná, zbytek jsme odehráli „jednou jsi dole, jednou nahoře,“ vše už zase v okresním měřítku. Z něho se dostáváme až postupem do I.b. třídy v roce 1991. Tam se ovšem pouze rok ohřejeme a zase zpátky, kam asi patříme. Pak se ke slovu dostává část nastupující a poměrně zdatné generace hráčů narozených v letech 1965–1970. Pravda, ještě všichni nedospěli a přechod mezi dospělými byl pro ně problém. Ale výhled do budoucna byl velmi optimistický. I tady je potřeba velmi kladně hodnotit práci tehdejších trenérů mládeže, bratří Soukeníků, Jos. Hladiše (Didiho), Matrase, Stanislavu Trtka, Straňáka a jistě jsem na někoho zapomněl. Tehdy jsme si problémy nepřipouštěli - a to jsme měli. Z populační exploze „Husákových dětí“ nám toho moc nezůstalo, troufám si říci, že to byla katastrofa. Snad jen St. Velecký, Matras, Jar. Soukeník, mladší Ambros, Mudrák možná s přivřením očí. Některé talenty nám zmizely (P. Mahdal, M. Výmola, M. Koktavý, R. Sobotka), jiní svoje úsilí předem vzdali. Začátkem devadesátých let se prohlubují neshody napříč celým oddílem už dříve popsaném. Patnáctiletá éra výboru končí 19. listopadu 1994. Vystřídalo se v něm opravdu hodně lidí, zůstalo torzo v počtu čtyř. Doba působení na poli sportovním se jistě najde časem v análech, budování zázemí bude vidět při každé návštěvě hřiště. Budova rozhlasu (1981) byla později zdevastována a znovu opravena, byla otevřena restaurace „Na penaltě“ a zatravnění hřiště v roce 1992. To byla spousta energie, nadšení lidí pochopení ze strany Hlavního výboru. Stávající výbor, slovy svého předsedy St. Velíka odstupuje, nový má před sebou povinnost přes jarní část dokončit ročník 1994–1995. Ani prsty na obou rukou by nestačily na počet nových členů výboru z dobře organizovaných řad ještě stále aktivních „starých pánů.“ Potvrdilo se, že složení nového výboru oddílu kopané bude jen otázkou několika málo hodin. Bylo třeba přes zimní přestávku posoudit možnosti mužstva. Ty zůstávají na optimální úrovni. Nedaří se ovšem potvrdit úsilí všech, postoupit. A že se proto i v následujících letech dělá všechno možné, svědčí sezona 1995–1996. To v našem týmu hodnotilo nedělní civilní stravu hned šest vojáků z Kroměříže!! Už se konečně začalo uvažovat o přihlášení našeho dorostu do soutěže. Stagnace v umístění posledních let nenechávala nikoho v klidu. Nicméně snaha předsedů Fr. Karlíka, Vykydala, později K. Kopeckého a za vydatné organizační pomoci P. Ambrose byla zúročena až po deseti letech od posledního našeho účinkování v I. b. třídě - v roce 2002. Teď tedy konečně postup - opět do okresního přeboru.

Cyril Čech (pokračování)

Výročí Osobnosti Nivnice L. P. 2012

Úvodní poznámka: Letos připomenu **9 osobností** z dějin naší obce v 19.–20. století. V těchto NN začínáme trojicí, když opakovaně zaslouží vzpomnutí zemský poslanec Fr. Veselý, v medailonu informativně obohaceném. Napovím, že z dalších to bude: Št. Skyba, kapelník Sokolské hudby, pak další poslanec od nás Jos. Straňák, předseda lidových dělníků Fr. Mahdal, zvaný Školník, ještě jiní. – Mohu říci, že rád přispívám do tohoto zpravodaje své rodné obce, mj. i proto, že mé příspěvky nejsou cenzurovány, na rozdíl od Brodského Zpravodaje, kde jsem někdy dříve psal. Ale neodmítám ani kritiku, ovšem smysluplnou. Je pravdou i to, že urychlený svět současnosti, zvláště u lidí orientovaných technokraticky, moc nepřeje historii jako takové. To ví znamenitější odborníci, než je dopisovatel těchto novin. Pokud bude nadále zájem od vydavatele, chci pokračovat, předně si rozumět se čtenáři! Držím se dějů a lidí v nich, které samozřejmě zajímají i zpracovatele. Není ani pravdou, že např. upřednostňuji politické katolíky, či sedláky, ap. Rád vydvihnu i osobnosti pokrokového směru, včetně levicového názoru. Seriózní čtenář mi porozumí. Díky! Autor.

■ **150. výročí – PETRÁŠ František** 177, 180, dlouholetý učitel v Nivnici, za monarchie po dvě volební období tajemník obce; narodil se v Rokytnici na Bojkovsku v r. **1862**, jako syn Josefa Petráše, domkaře a jeho manželky Anny, rozené Peleškové; manželkou mu byla Josefa, dcera Františka Ruprechta, dcera mlynáře v Praksčích: měli pět dětí – syna Vladimíra a dcery Jaroslavu, Emilii, Andělkou a Marii Ludmilu. V učitelských počátcích vychovával mládež v obci Veletiny, a jak se dovídáme z dobového tisku, byl organizačně schopný a proto se stal jednatelem Učitelské jednoty okr. Uh. Brod. Moc se přičinil o zbudování pomníku Komenského v Uh. Brodě r. 1892, při 300. výročí géniova zrození. To však už byl Petráš v Nivnici, neboť je zde zapsán i s rodinou r. 1890: nejdříve na učitelských bytech čp. 187, když se rodina rozrůstala, žijí na rodinném bytě čp. 180. Je pravděpodobné, že do naší obce jej přitáhlo přátelství s učitelskou rodinou Opletalů, zvláště s kolegou R. Opletalem. To byla doba, kdy většina učitelstva byla názorů liberálních i vlasteneckých! Oproti kněžstvu, které se hlásilo ke Staročechům, učitelé podpořili politicky Mladočechy. Nivnice, ještě dlouho uváděná jako městečko, byla od dávná vyspělá hospodářsky, ale i osvětově. Ne jinak však i věrná konzervativní tradici, v dobrém smyslu toho významu. Tak se stávalo, že právě učitelé byli nositeli odliš-

nějších názorů, tím občas pozvedli hladinu poklidných časů, ba došlo i ke střetům. V tom se silně proukázal i učitel Petráš, proto byl považován za vůdce nivnických pokrokářů. V souznění s většinou učitelstva, tenkrát bydlícího v místě, našel sympatie i u řídícího Josefa Řeháka/ale i ten musel předně respektovat jak vedení obce, tak i farnosti. Než v Nivnici došlo až k nečekanému obratu, jak mi vyprávěl pamětník, když z návodu učitelstva byl r. 1901 zvolen starostou obce Josef Kopunec čp. 21, pokrokář. Za tajemníka si pak prosadil do obecního výboru/samozřejmě při většinovém schválení – učitele Františka Petráše! Ten byl zvolen 2x i členem Zastupitelstva, to v I. Sboru v r. 1901 a 1905. Pro něj to byla jistě velká pocta a pověřené funkce se zhostil dle svého názoru. Jeho počínání sejevilo až suverénní, vždýť to byl rádce starosty. Uvažme, že vystřídal ve funkci značně populárního tajemníka Fr. Veselého, zeťe bývalého starosty. Je jasné, že kritiků počínání Petráše bylo dosti a postupně jich přibývalo. Pro ilustraci doložím, že jeho kolega R. Opletal, měl jakýsi rok později co dělat, aby zůstal pro své odvážné názory v učitelování na nivnické škole. Zpět k příběhu protagonisty: funkce tajemníka byla pro učitele Petráše určitě vrcholem životní kariéry. Když r. 1908 starosta Kopunec padl, přišli noví lidé, jak se o tom zmiňují v obou seriálech; takže vše bylo jinak a tím ukončeno dosavadní šestileté úřadování Kopunce a spol. V r. 1910 je Petráš ještě obyvatelem Nivnice, brzy však i s rodinou odchází do Částkova, malé obce farnosti Velký Ořechov, za řídícího. O tamním jeho účinkování jsem nic podstatného nezjistil, až o závěru jeho životního putování. Bylo to údobí hrozivých zpráv, přicházejících ze všech front I. světového konfliktu/brzy bude celé století od jeho vypuknutí. Tak se to někdy přihodí, že mnohé zkoušky dopadnou nejen na jednotlivce, někdy i na celou rodinu: v r. 1915 umírá syn řídícího, nadějný Vladimír – posluchač Technického učení v Brně, jeden rok už mobilizovaný pro účely armády; krátce na to umírá i jedna z dcer/nezjistěno která, až na podzim t. r. manželka, což je situace jistě úděsná. Náš někdejší obecní tajemník a horlivec pro Komenského, zemřel v lednu následného r. 1916: pohřben byl na hřbitově farnosti, za četné účasti občanů jakož i učitelstva z okolí, v čele s Dr. Janků, okresním školním inspektorem. Zůstaly tři nezaopatřené dcery; leč co se s nimi dále dělo, to už teď nezjistěno.

■ **145. výročí – VESELÝ František** 241, 246, 137, 437, 142 – hostinský a význačný činitel Nivnice, zemský poslanec Strany

katolicko-národní; o této výjimečné osobnosti jsem v NN psal už 2x, ale pro jeho mimořádnou aktivitu k dobru spoluobčanů, jakož i pro tragiku životního vyznění, si zaslouží vzpomenout do třetice: narodil se 21. ledna **1867**, co pohrobek po zemřelém kováři Martinu Veselém, kterého rod přišel na Slovácko až z východních Čech /doporučuji přečíst minulé zpracování. Matka – vdova Kateřina Veselá, rozená Soukeníková, se po nešťastném odchodu manžela ze světa brzy vdala za Tomáše Hochmana, domkaře a také vdovce, s několika dětmi. Dětství sirotkově nebylo idylické, ale malý František byl hlavička chápavá a tíhnul od mala k hudbě: cosi z toho pochytil od svých strýců Soukeníků, nadšených muzikantů nejprvnější nivnické kapely. Jeho tvůrčí duch se projevil ještě více na vojně, kde se v armádní hudbě vpravuje do uměleckého kumštu. Je to právě on, který po návratu do rodiště stojí r. 1893 u obnovené dechové hudby, později známé, co Sokolská. Iniciativou až hýří a ve spolupráci hlavně s P. R. Vaňkem, administrátorem, organizují tolik potřebný Hasičský sbor, jehož se Veselý stává prvním velitelem. Dále, jako už hostinský, dává dohromady první nivnické divadelní ochotníky, kde je obvykle režisérem a často i hlavním hercem. – Z dřívějších relací víme, že byl 2x ženatý, pozoruhodně vždy s dcerami starostů obce! V prvním případě s Annou, rozenou Smetanovou z čp. 23, která umírá mladičká r. 1897; v druhém případě s Justinou, rozenou Bartkovou čp. 112. Když byl nový tchán Št. Bartek, zvolen starostou Nivnice, svěruje svému zeti důležitý úřad obecního tajemníka. I této funkce se Veselý zhostil znamenitě, jenže nástupem starosty Kopunce byl odvolán. Pro zajištění rodiny se vrací k hostinské živnosti, kterou dříve provozoval, co nám je na Obecní hospodě čp. 176. Nyní odkoupil hospodu čp. 142, dosud patřící L. Freudovi, židovskému hostinskému a řezníkovi. – Nemálo se stává i to, že když je někdo veřejně činný a má úspěchy, bohužel, najdou se závistníci. Stím se bohatě setkával i Fr. Veselý, ale neochabl, stále vyvíjel snahy ku prospěchu své rodiny, tak i širší rodiny občanů, čímž i celého kraje. Pokračuje i jeho politická aktivita a je zvolen členem Zastupitelstva/ve III. sboru – malorolníci, řemeslníci, domkaři, případně živnostníci; navazuje snahy i v rámci Moravy, postupně si jej považuje i Dr. Hruban, spřátelil se i s Josefem Šamalíkem, vůdcem křesťanského rolnictva, ad. Těch výtů jeho pozitiv by bylo více, ale při bádání jsem přišel na další zajímavé skutečnosti. Z piety ke skvělému spolurodáku uvedu jen tři drobné informace z dobového tisku, které dovodí jeho snažení: první je z r. 1904, kde zpráva sděluje, že 28. prosince se konal v Brně Sjezd důvěrníků Strany katolicko-národní, to za velké účasti. Na shromáždění promluvi-

li co hlavní řečníci: předseda Dr. Hruban, poslanec Dr. Koudela z Brna, P. Vincenc Ševčík, agilní farář z Černé Hory u Blanska a důvěrník Fr. Veselý z Nivnice! Srozumitelné potvrzení, že tam náš reprezentant nemohl být jen do počtu, mezi plejádou skvělých politiků /to ubírá na serióznosti kritiků v pokrokařském tisku, kteří někdy Fr. V. zesměšňovali. – A ještě dvě miniatu-ry ze Slováckých novin, už z pohnutého r. 1906: tisk oznamuje, že Rolnický kroužek v Nivnici, uspořádá v neděli 18. února v hostinci p. Veselého, venkovskou zábavu, při níž bude sehrán žertovný obrázek „Doktor Habakuk“. – Dále se dovídáme, že v tom čase Slovácká hudba z Nivnice slavila úspěšné vítězství na krásných Šibřínkách Sokola v Olomouci! „Malebný kroužek hudby i nivnických děvčat byl všeobecně obdivován. Výborně hrála nivnická kapela, skvělý byl i humorista Fr. Veselý, hostinský z Nivnice. Vzácné Šibřínky zůstanou v trvalé paměti“ – píše redaktor novin. – Jak výstižné, aniž mohl tento pisatel vytušit, že osobní drama humoristy a hostinského, je už na obzoru. Na podzim t. r. je nominován a také zvolen do sněmu Markrabství moravského. Náročnou byla volební kampaň: tu na bryčce, nebo i vlakem, od vesnice k vesnici, od hospody k hospodě – kde se schůze obvykle i odbývaly, putoval Bojkovskem, Slavičínkem, až Valašskoklobouckem; někdy za nevlidného počasí, také ne vždy vítán. Přes vše obstál a jeho zvolení bylo srozumitelné! Byl to vděk voličů, od nichž byl pochopen, tím pocta pro naši Nivnici! Ovšem neplecha nemoci už plně propukla, takže nejel závěrem roku ani na ustavující zasedání Zemského sněmu v Brně, tušíce svůj nedobrý stav. A to mu mělo být teprve 40 roků, dle foto dobře vypadající, fyzicky stavěný muž. Zdraví však bylo na odchodu už definitivně a vydatných léků tehdy nebylo. – Zemřel na ráno posledního dne r. 1906. Pohřeb se konal 2. ledna 1907, když jej pohřbíval Ant. Cyril Stojan, říšský poslanec a budoucí arcibiskup olomoucký/ten, co kdysi žehnal druhému manželství Fr. V. – Alespoň tolik ve zkratce o nadějném politikovi od nás, jehož vývoj byl přerván, takže nemohl být více prospěšný národnímu společenství.

■ **140. výročí – PRAGER Josef** – mlynář v Nivnici, veřejný činitel na počátku min. století, revizor Rolnického sdružení okr. Uh. Brod, bratr skvělého vlastivědného spisovatele; rodopis ve stručnosti: Jos. Prager se narodil 9. března **1872** v Nivnici na čp. 3/dnes už je stavení zbořeno, jako syn mlynáře Karla Pragera +1902 a jeho manželky Apoleny P. +1909. Rod Pragerů patřil k tzv. Švejcárům a byl značně rozvětven, hlavně na panství sousedních Kouniců. Jejich nivnická větev se u nás usídlila brzy po napoleonských válkách. Ten, o němž vyprávíme, měl pět bratrů, sestra zemřela

co dítě. Z nich nejznámější byl Ferdinand P., učitel na školách v Uh. Brodě, až řídící v Újezdci; politicky angažován, zobrazil literárních námětů z historie našeho kraje. /r. 2013, při jeho výročí, chceme v NN opět přinést několik skvostů z jeho díla. – Byla to tedy rodina na úrovni, jak ekonomicky, tak vzděláním. – Josef Prager se ženil v r. 1896, když se mu manželkou stala Františka Pragerová, nar. 1876, dcera Jana Jančáře, čtvrtníka v Těšově.- Jejich děti: Růžena n. 1898 +1976, Anděla n. 1901 + 1982 a Rudolf n. 1904 +1981. –Veřejné účinkování aktéra glosy: v rodné obci byl značně angažován, jak naznačeno dobře si stojící, aniž by usiloval např. o funkci radního. Lze to vysvětlit tím, že měl dosti zaneprázdnění i kolem mlýna, takže ani o větší funkci nestál. I tak měl v Zastupitelstvu vlivné slovo, kde byl zvolen 3x/buď ve sboru bohatých sedláků nebo zaslužilých občanů. To vše za starostování Jos. Kopunce v I. 1901–1908; pak zvolen ještě 1x, v r. 1911 už nekandidoval, když tradiční směr strhl moc na svou stranu: dosavadní hlavní činitelé, včetně řídícího J. Řeháka a učitele Fr. Petráše, zcela z řízení obce tak vytlačili. – Jak to hodnotit po celém století? Byli ti jedni jen špatní a ti druzí zase jen dobří?! To moc neseď, když pravda bývá obvykle uprostřed! Je nemálo příkladů, že vypjatý pokrok, stejně i pocukrovaná zbožnost, jsou jen dvě strany jedné mince: protože extrémny vyznají farizejsky! – Měl si to vychutnat i aktér této glosy, jak jsem četl ze zapsaného údaje jednání Obecního výboru, to už za starosty J. Hromčíka čp. 56, týkající se právě mlynáře Jos. Pragera, ten je nazván „vesnickým zbohatlíkem“. Dal přý slovo, že opraví mostek vedoucí ke mlýnu, jenže to nesplnil. – Více mne ale zaujal jiný příspěvek z Nivnice, uveřejněný v Zájmech Slovače r. 1910 a plně

podepsán – J. Prager. Pro rozsah dopisu zaslanému tisku, uvedu stručně, oč šlo: jmenovaný odmítl útoky za své vystoupení na Zastupitelstvu. Odmítl totiž podpořit návrh pro zavedení „pivního krejcaru“, což už asi zpracovala starostova většina. Šlo o místní přírážku na prodej piva v obci. Ocituji to zásadní: „I nadále trvám na svém stanovisku, že zdražením piva bude poškozena jmenovitě dělnická, méně zámožná třída ...Musí-li se zdrazit pivo, ať se zdrazí i víno a kořalka, aby tak obecní pokladně pomáhal každý, kdo si dopřává tohoto luxusu...“ - mj. napsal mlynář Prager/hle - sociální názor zámožného občana! Něco zajímavého jsem se dozvěděl z rodinného zázemí od p. Brulíkové, zasněžené v těchto záležitostech, neboť je potomkyní rodu. Podle ní byl dědeček J. Prager přejný a v letech hladu I. světové války pamatoval vždy i na chudinu, oproti své opatrné a vlastně lakomé manželce! -

Závěr životního údělu Josefa Pragera byl též tragický. Nevím už od koho jsem dříve věděl, což potvrdila i vnučka: dobře situovaný hospodář, totiž vlastnil i koně, a to bylo pro něj osudným. Snad nešťastnou náhodou byl kopnut koněm a byla tu rána nedostatečně ošetřena. Neumím to posoudit, ale šlo zřejmě o tetanus; jako příčina úmrtí 28. ledna 1920 je úředně uvedeno - zánět břišních blan. Zaopatřen byl následně P. St. Běhalem, kaplanem, pohřbíval jej P. Jos. Janíček, farář.-Manželka Fr. Pragerová zemřela brzy, už r. 1922, když ještě vedla mlýn s najatými pomocníky, kteří ji údajně okrádali. Mlýn později zakoupil staromládenec Jakub Kapsa, z rodu hoštáckých Kapsů. Ze tří nivnických mlýnů byl asi tento zmíněný první, který v novější éře zastavil mletí, což je však už jiná kapitola. -

(Pokračování v NN 4/12)

St. L.

www.BYTYSTAREMESTO.cz
...ideální pro Vaše nové bydlení

nejlevnější na trhu

Alšova ulice, Staré Město
OD ŘÍJNA 2012 K NASTĚHOVÁNÍ
tel. 572 520 832, info@bytystare mesto.cz

inzerce

Česká televize, studio Brno v Nivnici

Na počátku letošního roku projevila redakce magazínu NÁŠ VENKOV, studio ČT Brno, zájem o amatérské vesnické filmaře. V následném konkurzu byli vybráni tři. Měl jsem to štěstí, a tak štáb České televize pod vedením pana režiséra Zdeňka Skokana přijel dne 19. ledna do Nivnice. Nejdříve jsem jim ukázal svůj archiv „osmičkových“ němých filmů, pak počátků barevných filmů, záznamy z videokamer a další filmový materiál. Byli nadšení z bohatého archivu a taky si dlouho vybírali z tisíců metrů záznamu.

Při natáčení se zajímali o vše. Nejdříve v Nadačním domě ThDr. Josefa Kachníka spolu s paní Ivanou Hladišovou o historii Nivnického zvonu a jak jsem natáčel dokumenty o Nivnici a její historii, pak podle scénáře záběry archaických foťáků a kamer a také jak se s nimi pracovalo. Následovalo vyprávění, kamerování digitálními přístroji a nakonec beseda.

Celý štáb ČT Brno byl mile překvapen upraveností naší obce, její historií i současností. Taky jsme s paní Hladišovou informovali o významných akcích, které v letošním roce v obci proběhnou. Zaujala jich kaple Nejsvětější Trojice a její letošní sté jubileum. Pozvali jsme je. Byli spokojeni s prací i pohoštěním, za které je třeba poděkovat zejména obecnímu úřadu.

A jak to vše dopadlo jsme viděli 17.3. na celostátním kanále ČT 2, magazín Náš venkov kolem 9.00 hodiny a v repríze 20.3.2012 ve 13.10 hodin.

Touto cestou děkuji všem Vám, kteří jste program viděli, za příznivý ohlas. Případní zájemci, kteří program neviděli (17 minut) a měli by zájem se podívat, mají možnost shlédnout z kvalitního záznamu na DVD. Mám jej doma na památku, rád při této příležitosti DVD půjčím.

Karel Šik

Buffalo Bill

Koncert v létě v Nivnici
(27. 7. 2012 - SD Beseda)

Kapela Buffalo Bill se zformovala a začala hrát v březnu roku 2005. Vznikla z muzikantů různých hudebních žánrů, což se očividně odráží na jejich produkci. Oficiální první koncert ve složení Markéta, Marek, Milan a Pavel Schulz (který později odešel) proběhl v country klubu (dnes hudebním klubem) Rikatado.

Hrají rockové cover-verze tuzemských i zahraničních country skladeb, převážně v českém jazyce. Zařazují i vlastní tvorbu v podobném stylu a rozšířili repertoár o Jižanský rock.

Markéta Kallmünzerová, akustická kytara, zpěv, Marek Podskalský, elektrická kytara, zpěv, Milan Panocha, bicí, Petr Klementis, basová kytara

www.buffalobill.eu

v časopise nepsalo. Pokud jde přímo o Nivnici, z poslední doby lze namátkou vzpomenout články o Bartkově mlýně nebo Nadačním fondu dr. Kachníka. V některém z příštích čísel pak budou zařazeny nové informace ke známému objevu nivnického zvonu.

Malovaný kraj – to je tradice pojatá moderně. Nezávazně se o tom můžete přesvědčit třeba na www.malovanykraj.cz, dále na <http://cs.publero.com>, kde si kompletní ukázkové číslo časopisu můžete prohlédnout v elektronické podobě, anebo si lze nechat poslat zdarma aktuální výtisk přímo domů (tel. 602 575 463; malovanykraj@seznam.cz; Malovaný kraj, 17. listopadu 1a, 690 02 Břeclav).

Vše dobré svým potenciálním čtenářům přeje redakce Malovaného kraje

HOST NA MALÉ SCÉNĚ
SLOVÁCKÉHO DIVADLA

středa 2. května 2012
od 19.00 hod.

Zetel, Rieger:

Antonín HUVAR

„Žít, přežít a pomáhat,
aby i jiní dovedli stejně
statečně a frajersky prožít
dobu jim Pánem Bohem danou
– třeba i s rozbitými údy.“

předprodej vstupenek v pokladně Slovákého divadla od 10. dubna 2012
www.slovackedivadla.cz

veznice.uh.cz

inzerce

CAVALIERS zve na „Dvě rychlá kola 2012“

Tak jako každý rok i v letošním roce pořádá motokářský klub CAVALIERS tradiční dvoudenní Československý motosraz s vyjížděnou a krátkým zastavením v naší obci.

Celá akce odstartuje v pátek 18. 5. 2012 v areálu bývalých kasáren v obci Žitkově a celý víkend bude provázen bohatým programem.

Jako první se v pátek na pódiu představí nivnická country - bluegrassová kapela MONEYBAND, poté vystoupí Bratislavská blues - rocková kapela ŽALMAN BROTHERS BAND - www.zbb.sk a jako poslední z pátečních kapel se představí country - rockový BUFFALO BILL z Prahy v čele se zpěvačkou Markétou Kallmünzerovou (ex - Nové Schovanky) a kytaristou Markem Podskalským (ex Projektil, Arakain aj.) - www.buffalobill.eu

Zpestřením pátečního večera bude jistě noční vystoupení Jožky Veleckého s honáckým bičem a vystoupení ostravské travesti show NOČNÍ HVĚZDY.

Sobotní vyjížděná silných strojů vyrazí ze Žitkově ve 13.00 hod - cca 13.30 hod. pak bude parkovat před barem u Juhása.

Sobotní odpoledne odstartuje již tradičně nivnický dětský taneční country soubor HURIKÁNEK.

Večerní hudební produkci odpálí dívčí rocková kapela WILD EGGS ze Znojma. Následovat bude nivnický BADYAN a sobotní večer zakončí rockový REQUIEM z Malacek - www.requiem.sk.

Celý víkend bude provázen spoustou soutěží, hromadou další zábavy atd.

Na Lopeník budeme samozřejmě velmi rádi vzpomínat - bohužel jsme z kapacitních důvodů museli přistoupit ke změně.

Spousta nadštrněného místa - přijďte za každého počasí ☺☺

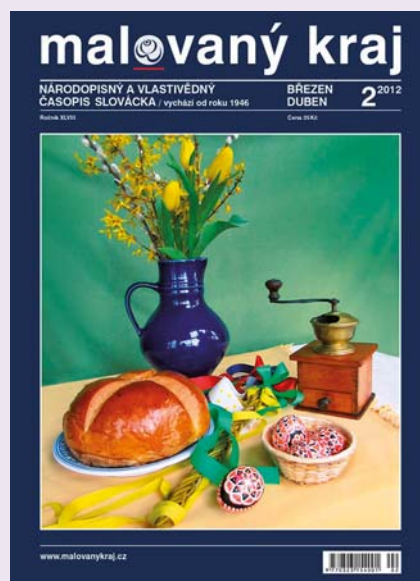
Zveme všechny příznivce motorek, dobré hudby a zábavy - nenechte si ujít tento skvělý víkend - srdečně zvou CAVALIERS - těšíme se na všechny!!!

www.cavaliers.cz

TJ Nivnice srdečně zve všechny spoluobčany na oslavu

40. výročí otevření sportovní haly,

která se uskuteční v sobotu 12. května 2012 od 15.00 hodin ve sportovní hale. Můžete se těšit na bohatý kulturní program!!!

Znáte Malovaný kraj?

Jde o nekomerční celobarevný vlastivědný a národopisný časopis Slovácka, který začal být vydáván již v roce 1946. Dozvíte se v něm o historii této oblasti, místním folkloru, přírodě, zajímavých osobnostech, výtvarném umění, architektuře, archeologii, turistice, poezii a nejnověji též o tradičních lidových jídlech regionu. Samozřejmě nechybí ani oblíbené vzpomínky pamětníků, kalendář kulturních a společenských akcí na jihovýchodní Moravě a pohled do obsahů periodik vydávaných v celé řadě obcí. Možnost poslat do časopisu svůj článek mají odborníci i laikové.

Za několik desetiletí trvání Malovaného kraje neexistuje na Slovácku žádná vesnice nebo město, o kterých by se

1. veřejný nivnický košť slivovice

Tato akce se uskutečnila v sobotu 24. 3. 2012 ve společenském domě Beseda. V okolních vesnicích fungují pálenkové košty celkem obstojně už několik let, tak proč ne u nás v Nivnici. Na to, že jsme to zkusili letos poprvé, byla účast velmi dobrá. Vzorů slivovice se nám sešlo 147 a ovocných pálenek 21. Za všechny vzorky tímto ještě jednou děkujeme. Dobré slivovice bylo hodně. To mohli posoudit všichni, kdo se koštu zúčastnili a nějaký ten vzorek ochutnali.

Celou Besedu jsme vyzdobili stylově-trnečkami. A v přísálí vyrostla pravá třímetrová trnka obsypaná papírovými švestičkami.

Hned na začátku celá zábava nabrala nádech něžnosti a krásy, protože svatební studio Dáma z Uherského Brodu předvedlo desatero nádherných svatebních šatů, ve kterých se vyjímala velmi pěkně upravená a učesaná děvčata ze salonu Tereza. Následovalo slavnostní vyhlášení vítězů

a 16 finálových slivovic. A pak už jen dobrá nálada, k tanci a poslechu hrála skupina Triumf ze Zlína. Byla to báječná hudba, která zahrála opravdu všechno až do ranních hodin, dokud byli na parketu tanečníci.

Ale nemyslete si, tento košť nebyl jen o bezhlavé konzumaci alkoholu, ale hlavně o dobré zábavě, a že se u slivovičky dobře „cigání“, jak říkává náš děda. Jeden chtěl ochutnat ty vítězné, druhý pak nabídnout tu svou kamarádům, jiný zase vybíral podle jmen svých známých a někdo jen tak podle čísel, která se mu líbila. Ale všichni byli spokojeni.

A jaké by to bylo popíjení „bez masnej huby“? Hned u vchodu všichni dostali půlkrajíček chleba se sádlem a cibulí, aby položili základ a déle nám vydrželi. V nabídce jídel jsme pak měli zajišťovací talíř (tlačinka, škvarky, podbradek, klobása), výtečný srnčí gulášek a sladká tečka-pravé nivnické vdolečky z dílny Jančová & Trtková. No a kdo zrovna „nelíbí slivovicu“, měl na výběr ze spousty druhů alko i nealko nápojů. K zakoupení byla též památeční štamprlička letošního koštu.

Samotnému koštu pro veřejnost předcházela degustace 17. 3. 2012 ve společenské místnosti OÚ. 18 členů komise bylo rozděleno do šesti skupin. Každá koštovala cca 25 vzorků, ze kterých vybrala 2-3 nejlepší. Do finále se dostalo 16 slivovic, které byly přečíslovány, aby bylo hodnocení spravedlivé, a tudíž se někdo nesnažil protěžovat vzorek s původním číslem od svého stolu. Zástupci od každého stolu pak byli rozděleni na dvě skupiny. Každá dostala polovinu, tedy 8 vzorků. Z nich vybrali 3 top a podle bodů se těchto 6 slivovic seřadilo v pořadí 1.–5. místo a s nejvíce body vyhrál šampion koštu.

Za spoustu dárek od sponzorů, kteří neváhali podpořit novou akci, patří náš dík. Za spolupráci také děkujeme starostce Vladěce Kaislerové a místostarostovi Jožkovi Zámečnickovi, zahrádkářům a všem členům degustační komise.

Podle ohlasů se nám akce vydařila, a tak se do toho pustíme příští rok znovu.

Až budete v létě sbírat po kolenách v trávě ty malé modré potvory, a důfáme, že sa letos urodí, tak si na nás vzpomeňte a s odovčák z nové úrody nám schovajte a nebo vytáhnite aj starú (tú svatební).

A všekým, keří došli, a dojdú aj na rok (23. 3. 2013) - „Na zdraví a nech slúží“.

Seznam vítězů pálenek z modrého ovoce

1. místo Vít Straňák, Dolní Němčí
2. místo Josef Berka, Suchá Loz
3. místo František Seménka, Nivnice
4. místo Antonín Stojaspal, Nivnice

Seznam vítězů ovocných pálenek

1. místo Bronislav Zámečník, meruňka, Ostrožská Nová Ves
2. místo Zdeněk Mahdalík, špendlík, Korytná
3. místo Martin Kotek, meruňka, Svárov

Degustační komise

Blanka Smetanová Nivnice, Liduška Štěpaníková Nivnice, Bronislava Smetanová

Nivnice, Libuška Rezková Suchá Loz, Petr Drábek Suchá Loz, Zdeněk Zálešák Nivnice, Josef Kašpárek Nivnice, František Marek Nivnice, Jiří Bohmann Nivnice, Tonda Boček Uherský Brod, Karel Bumbalík Uherský Brod, Martin Smetana Nivnice, Vlastik Hruza Nivnice, Jožka Zámečník Nivnice, Jaroslav Haluza Nivnice, Vlastik Gajdušek Velký Ořechov, František Řezníček Velké Bílovice, Josef Řezníček Svárov.

Nivnický košť slivovice 24. 3. 2012 v číslech

Celkem bylo odevzdáno k ohodnocení 168 vzorků !!!

Modré ovoce slivovice: 147 vzorků

Ovocné pálenky: 21 vzorků – hruška, višně, meruňka, jablko, špendlík

Vzorky byly odevzdány z 30 vesnic a měst: Nivnice, Bánov, Dolní Němčí, Blatnička, Slavkov, Pašovice, Kostelany, Suchá Loz, Korytná, Kelníky, Svárov, Březolupy, Uherský Brod, Újezdec u Luhačovic, Bílovice, Uherský Ostroh, Šumice, Velký Ořechov, Ostrožská Nová Ves, Vlachova Lhota, Malenovice, Bzenec, Nedakonice, Staré Město, Záhorovice, Veletiny, Strání, Podivín, Uherské Hradiště, Napajedla

Nejvíce vzorků odevzdali domácí Nivničané: 76! Děkujeme

POŘADÍ MODRÉ OVOCE:

- ŠAMPION- Antonín Bartoš Nivnice 158
6. místo - Víta Straňák, Dolní Němčí
7. místo - Josef Berka, Suchá Loz 138
8. místo -František Seménka Nivnice 524
9. místo -Antonín Stojaspal, Nivnice 777
10. místo - Oldřich Hruza, Slavkov 61

OVOCNÉ:

1. místo - Zámečník Bronislav, O.N.Ves, meruňka
2. místo - Mahdal Zdeněk, Korytná, špendlík
3. místo -Kotek Martin, Svárov, meruňka

Mezi prvními 16 bez určení pořadí se umístili tito Nivničané:

Ing. Karel Smetana Ni-765
Jiří Kedroníček, Ni-
František Soukeník Ni-260
Marcela Marková Ni-469
Jakub Knot, Ni-339

Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se...

MŠ - květinový den

Dne 21. března proběhl ve sluníčkové třídě v MŠ „Květinový den“. Chtěli jsme patřičně oslavit dlouho očekávaný příchod jara, tak jsme si květinami vyzdobili celou třídu a někteří dokonce i sebe (chválíme maminky). ☺

Celý den jsme si hráli s květinami, zpívali a tancovali a pak jsme vyrazili na procházku, abychom zkontrolovali, jestli se nám jaro opravdu podařilo přivolat. V zahrádkách jsme květiny našli, takže jsme mohli spokojeně pokračovat do školky a ještě si zahrát na zahradě nové hry. Před obědem vše vyvrcholilo bonbonkovým deštěm a předáním „pamětních květin“. Slavnostní den se vydařil a děti si odnesly nejen zážitky, ale snad se i něco nového naučily. NŠ

Pozvánka na atletické závody

V sobotu 19. května 2012 pořádá odbor ASPV krajskou soutěž ČASPV v atletice na školním hřišti.

Zahájení závodů bude v 9.30 hodin. Všichni jsou srdečně zváni!!!

Jaro Nikol Polanská

*Všude se pasou kravičky,
na louce kvetou kytičky.
Sluníčko krásně svítí,
natrhám luční kvítí.
Stromy se probouzí do jara,
ptáčky notují zvesela*

Básničky žáků 3.-4.

VELKÁ HUDEBNÍ SHOW

neděle 27. května 2012
SD Beseda Nivnice v 17:00

Vystoupí:

- orientální tanečnice
- roztleskávačky Třpytky
- aerobic
- Mistryně ČR v gymnastice
- folklorní soubor Rozmarýnek
- mladí kytaristé
- country tance + step
- divadelní soubor Zahrajme si pro radost
- a mnoho dalších

Vstupné: 30Kč
více informací: jakub.smital@ddmub.cz

Den otevřených dveří

U příležitosti oslav 420. výročí narození Jana Amose Komenského se 10. 3. otevřely dveře pro veřejnost v mateřské škole a obou budovách základní školy. I přes nepříznivé počasí se přišli podívat návštěvníci z řad rodičů, prarodičů, současných žáků i minulých absolventů.

Hosté si mohli prohlédnout všechny třídy i odborné učebny s jejich vybavením. V budově horní školy mělo kulturní program Uhrovo dechové kvarteto, ve školní jídelně Nivnička uspořádala dílny, kde na návštěvníky dýchla velikonoční atmosféra a zruční zájemci si mohli vytvořit velikonoční výrobky.

JB

